

BÁNYÁSZNAPI KÖSZÖNTŐ

Írta: Szentirányi József, az MSZMP Pécs városi Bizottságának első titkára

Harminc éve annak, hogy megszületett a döntés: az év meghatározott napján — mostanában szeptember első sárnapján — munkástársadalmunk azon tagjait köszöntjük, akik éltető energiát, szent-ércet-olajat termelnek, hoznak felszínre. E napon az egész ország figyelme a bányászokra összpontosul. Az elismerés, a hála, a tisztelet érzése és gondolata fejeződik ki a figyelemben. Tisztelgünk a bányászat több tízezres, harcedzett, sok veszélynek kitett serege előtt. Ezt tesszem most én is Pécs város lakossága és a városi pártbizottság nevében.

Köszöntöm e lap hasábjain keresztül a Munka Vörös Zászló Érdemrenddel kitüntetett Mecseki Ércbányászati Vállalat valamennyi dolgozóját. Köszöntöm Önöket a bányásznapon abból az alkalomból is, hogy immár negyedszázada eredményesen dolgoznak, élnek velünk együtt ebben a mindig megújuló fiatalodó több ezer éves városban. Köszöntöm Önöket azért is, mert a magyar bányászok történetében itt Pécsen indult el az uránérc feltárásának embert és várost egyaránt formáló nehéz munkája.

A Mecseki Ércbányászati Vállalat többszörösen kitüntetett kollektívája szép munkasikereket ért el a 25 esztendő alatt. Termelési eredményeik, a kutatómunka sikerei egyaránt jelentős tényezői az ország előrehaladásának, szűkebb hazánk, Baranya megye és Pécs fejlődésének. Munkások, értelmiségiek ezreinek adott és ad munkalehetőséget ez a vállalat, kulturált életkörülményeket a város.

Bár merre megyünk is városunkban, mindenütt érzékelhető a bányászok, az „uránosok” otthon, várost építő-szépítő munkája. Az elmúlt négy évben kifejtett társadalmi munkájuk néhány konkrét eredményére utalok csak: közel 350 brigád kapcsolódott be a patronálási mozgalomba, s több mint 60 intézmény (bölcsőde, óvoda, iskola stb.) érezte embert-várost szerető magatartásuk, munkájuk gyümölcsét. A konkrét társadalmi munka mellett kommunista műszakok és egyéb lehetőségek jó kihasználásával több millió forinttal járultak hozzá környezetünk szebbé tételéhez, a sportolási, turisztikai feltételeink javításához.

A Mecseki Ércbányászati Vállalatot elsősorban a népgazdaságban elfoglalt helye-szerepe alapján ér-

tékeljük. Ebbéli értékelésük egyértelmű, hiszen a párt, a kormány kitüntetései ezt fémjelzik. Erre utal a Tancsa-brigád Állami-díjjal történt elismerése is.

A város párt és állami szervei tiszteletüket és elismerésüket úgy fejezhetik ki a legjobban, hogy az Önök képviselői jelen vannak a politikai, társadalmi, állami szervek testületeiben. A legutóbbi képviselő- és tanácstagi választás alkalmával egy országgyűlési képviselőt és 12 tanácstagot választottak meg a vállalat dolgozói közül. Úgy érzem, hogy ez a bizalom nemcsak a 13 elvtársnak szól, hanem jelképezi a vállalat egész kollektívája iránti tiszteletet is. Sok brigádjuk, dolgozójuk megkapta az „Egy napot Pécsért” mozgalom arany, ezüst, bronz diploma kitüntetését.

A Mecseki Ércbányászati Vállalat két és féltizedes múltja, az ércbányászok áldozatos társadalmi-közéleti tevékenysége nap mint nap hozzájárult — s minden biznnyal ez után is így lesz — városunk fejlődéséhez, szépítéséhez, gyermekeink tanulási-sportolási feltételeinek szüntelen gyarapításához.

Enéhány soros köszöntőben arra is utalni akarok, hogy a 30. bányásznapot felszabadulásunk 35. évében ünnepezzük, abban az évben, amikor pártunk XII. kongresszusa újra meghatározta valamennyiünk feladatát. Ezen a kongresszuson ismét nagyobb hangsúlyt kapott a bányászok, a bányász hivatás. Népgazdaságunk jelenlegi helyzete, hazánk további fejlődésének energiaszükséglete egyaránt indokolja, hogy belső erőforrásainkat jobban hasznosítsuk. Ésszerűbben éljünk, dolgozzunk, ez ma valamennyiünk becsületbeli ügye kell legyen!

Meggyőződésem, hogy a bányászok, köztük az uránosok, érzékelik társadalmunk — benne városunk — lüktető fejlődését. Az is meggyőződésem, hogy értik a párt politikáját, s készek annak megvalósításáért továbbra is eredményesen dolgozni.

A 30. bányásznapon szívből kívánok valamennyi bányásznak, uránosnak jó egészséget, újabb munkasikereket. Elvtársi tisztelettel kívánom, hogy jó együttműködésben tovább építsük-szépítsük városunkat, valamennyiünk öröme és boldogulására.

Huszonöt év a közösségért, a városért Bányászaink társadalmi munkája:

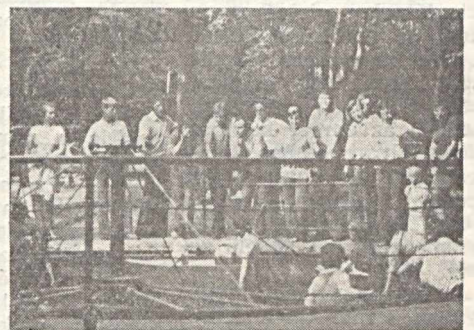
a Felszabadulási emlékműnél

az úttörővasútnál

az Állatkertben és

a Vidámparkban,

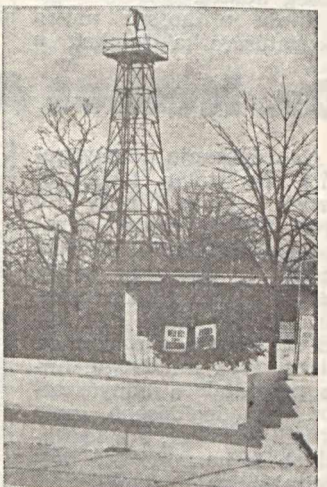
bölcsődékben, óvodákban és

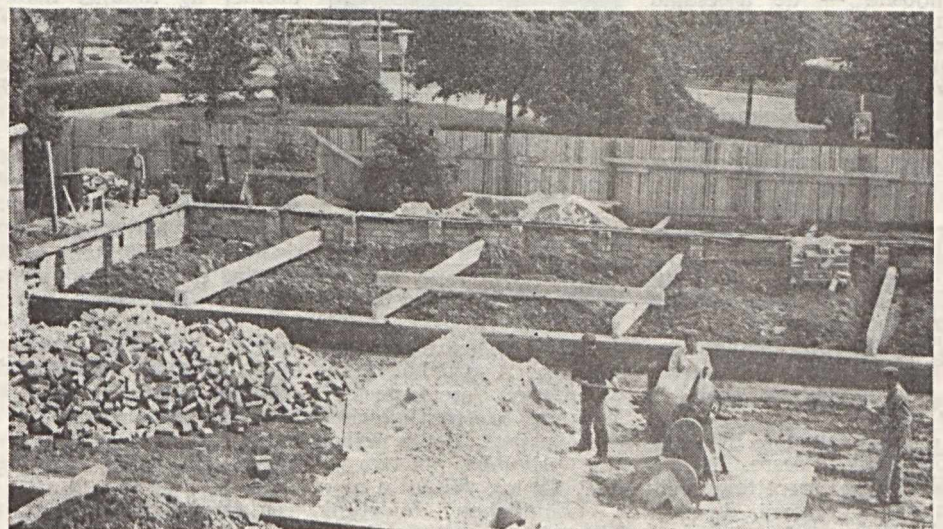
iskolákban

a vállalat üdülőiben

és vízitelepein

művelődési házunk építésén

Huszonöt év föld alatti állományban

Bátai József

Idén ünnepli fennállásának 25. évfordulóját vállalatunk. Az eltelt negyedszázad alatt sokminden történt a vállalat életében. Emberek jöttek és mentek, technológiák honosodtak meg és avultak el, ember és gép közreműködésével tendenciózusan növekedtek a teljesítmények. Változott minden körülöttünk és mi magunk is változtunk. Dolgozónk megtanulták az új bányászati módszereket, s egyre eredményesebben dolgoznak azért, hogy teljesíteni tudják a velük szemben támasztott követelményeket.

A negyedszázados évforduló jó alkalom arra, hogy visszapillantunk az elmúlt 25 évre és emlékezzünk. De arra is megfelelő ez az ünnep, hogy régi dolgozókkal beszélgetve felidézünk a múltat és összehasonlítsuk a mával.

Bátai József bányamérő-technikus 1955 tavaszán jött a vállalathoz. Kezdetben a kutatásnál a lelőhelyi csoportban dolgozott. 1958-tól pedig a mai napig a III. sz. bányüzemnél végzi mindennapi munkáját.

— A kezdeti időszakban a maihoz képest bizony nagyon kis létszámmal dolgoztunk, elég nehéz körülmények között — mondja.

— Ez különösen jellemző volt a kutatócsoport munkájára, ahol a nehéz fizikai munkát jó, ha egy kompresszor és egy réselő segítette. Az állandó utazás, a mostoha elhelyezés is nehezítette a munkavégzést.

— A bányamérési munka gyakorlatában mi és hogyan változott negyedszázad alatt?

— Munkánk inkább

módszerekben változott, bár korszerű, nagy pontosságú műszereket is kaptunk. Gondolok itt a giróteodolitra, ami az akna-függélyezést egyszerűbbé tette, vagy a fénytáv mérőre, ami az ellenőrző mérésnél jól bevált. A fém-tám biztosítás tömeges elterjedésével a fejtés mérésnél hasznavehetetlenné váló kompaszt csak a jóval munkaigényesebb törésszög méréssel tudjuk helyettesíteni.

— Az akkor fiatalember miért jött a vállalathoz és miért maradt ennyi ideig?

— A vállalat megalakulása lakóhelyemhez közeli, fejlődő biztos munkahelyet ígért. Úgy érzem, hogy jó kollektívában dolgozom, munkámat megbecsülik, anyagi elképzeléseimet is valóra tudtam váltani. Jól érzem magam, ezt bizonyítja az elmúlt 25 év is, amit ugyanazon a munkahelyen töltöttem el.

Herendi István

Gyimesi László

Laci bácsi adja sorba a kért dolgokat. Sokszor oda sem néz, hisz ismeri ő itt mindennek a pontos helyét.

Laci bácsi nem más mint **Gyimesi László** föld alatti villanyszerelő, aki a leszállás előtt az anyagkiadásokat is intézi. 1955-ben egészen fiatalemberként vállalatunknál ismerkedett a munkával, 1956-ban már a II. sz. bányüzem villanyszerelője. És innen is szeretne nyugdíjba menni. Tehát nem „vándormadár” típus.

— Hogy elrepült az idő — mondja, egy kicsit a múltba révedve. — Nem rég volt az az idő, amikor tüke létemre Bakonyán laktam, és onnan jártam az üzembe dolgozni, mert még út sem vezetett ide, amelyen rendszeresen ki lehetett volna járni. A hét végén mentünk csak haza kicsit szórakozni. De ilyenkor is pontosan meg kellett otthon mondanom, hogy hol vagyok, hogy bármikor megtaláljanak. Előfordult, hogy a moziból hívtak ki, mert üzemműködés volt és az ügyeletes kocsival azonnal menni kellett.

— És ő ment, mert akkor is és azóta is mindig helytállt a munkában. Ezt bizonyítják felettesei is és erről tanuskodik a két Kiváló dolgozó és egy miniszteri kitüntetés is.

— Laci bácsi kérek 4 darab 600 mm-es fénycsövet. És 1 darab sülyesztett kapcsolót. — Nekem 50 darab Hiltiszek kellene... és mondják, mondják folyamatosan a kívánságlistát a munkába induló villanyszerelők, akik a napi munkájukhoz szükséges anyagokat és szerszámokat vételezik fel. Mert itt vagyunk most a II. sz. bányüzem villamosraktárban az egyik hétfő reggelen.

— Kérek 10 darab 15 W-os égőt. — Én 3 darab 36-os tömbszelencét... folytatódik az igények sora. És

Asztalán a felhasznált anyagokról készült kimutatások, kiirótömbök, vételezési jegyek. De szépen megfér mellettük a Szakszervezeti Értesítő 1980. júniusi száma is. Hisz ezt is forgatni kell annak, aki már tíz éve a műhelybiztonság gazdasági felelőse.

— Ha lefut ez a reggeli nagy anyagvételezési hullám, folytatom mostani háttér feladatokat — mondja. — A nem rendszeresen fogyó anyagok 1981-re szóló megrendelését kell elkészíteni.

Alexovics Béla

A II. sz. bányüzem 19. szintjén „landol a kas”. **Alexovics Béla** geofizikus-technikus az I. körletben a reggeli raport alapján elkezdi aznapi tevékenységét. Az északi főszállítóágatban találkozik az egyik, hozzá beosztott operátorral.

— Nos, hogy állunk? Mutasd a dokumentációkat, hol van érc? — hol van meddő? Főtekutatókat, talpkutatókat lefúrtni és mérni. — Mindennapos munka ez, alapvetően fontos tájékozódás mielőtt a csapatokra megy. A legközelebbi munkahelyen a csapattal zsémbelődik, nem tartják a rétegdőlést.

— Felettünk van az érc, a főtekutatóban van 70 cm. Tessék alul és felül is 40–40 cm-t elhagyni. Úgy 60–80 cm-est, a főtét hozzászedni, így nem lehet vinni a gurítót! — hangzik az utasítás.

Máshol az üregmagasságról tart kiselőadást. — Nem lehet ilyen magas üreget nyitni, nagy lesz az elszegényedés, ez nem jó sem az üzemnek, sem nektek. Tessék alul és felül is 40–40 cm-t elhagyni.

Így telik el nagyjából a bányabeli munkája egy geofizikusnak: figyel, irányít, értékel.

— Beszélj magadról, munkádról egy kicsit.

— Huszonöt éves mun-

Tóth Béla

Különös tisztelet és elismerés övezi azokat, akik a MÉV „bölcsőjénél” is ott voltak, azóta is itt vannak, becsületos helytállásukkal, munkájukkal kiérdemelték az elismerést. Közülük való **Tóth Béla** a IV. sz. bá-

Mit kívánhatunk a 25 éves évforduló alkalmából? Állítsa még össze sokáig az igényeket. Rendeljen meg mindent, amire üzemünknek szüksége van és lesz! De az anyagok és szerszámok mellett érkezzen már egyszer ebbe a raktárba egy kis jó erő-egészség is, amelyet nem kellene a polcon tárolni, hanem mindjárt maga a raktár vezetője vételezhetne fel. Mert szüksége lenne rá!

Nagy Sándor

kaviszonyom van a MÉV-nél, mind a 25 év Bakonyán. Operátorként kezdtem, tehát az alapokat én is a gyakorlatból szereztem.

— Feladatomban, hogy a körletvezetéssel, geológiával, bányaméréssel karöltve — az üzemi terv szemelött tartásával a lehető legjobban segítsen elő a munkát a körletben. Szép munka amit csinállok, szeretem.

— Nagyon megszoktam már a bakonyai légkört. Egyébként édesapám is itt dolgozott, öcsém is, tehát nálunk a családban az életünket többen is a bányának szenteltük.

Herr József

nyüzem föld alatti villanyszerelő részlegének művezető helyettese, aki 1954 óta „urános” dolgozó.

Tóth Béla 18 évesen 1954. május 17-én került az uránhoz, az akkori néven a MASZOBAL II. expedíciójához, operátor munkakörbe. A kezdetben a kutatásnál dolgozott, majd villamosgépkezelő tanfolyamra küldték. Itt kezdett ismerkedni a villamos szakmával, aminek később elhivatott mestere lett. Villamosgépkezelői vizsga után a gépészet állományába került, és az egyes üzemi aknáknál, majd pedig az első sikló kihajtásánál dolgozott vitálával.

1958-ban az I. sz. bányüzemben akkumulátortöltő lett s itt határozta el, hogy kitanulja a villanyszerelő szakmát. 1965-ben átkerült a villanyszerelőkhöz, a becsületesen végzett szakmunka a továbbtanulás

igényét váltotta ki Tóth Bélában, ennek érdekében villamosipari technikum levelező tagozatára iratkozott, ahol technikus oklevelet szerzett.

Nehéz időszak volt ez, de a kiegyensúlyozott családi élet, a munkahely segítő támogatása erőt adott a helytálláshoz. 1971-ben került Petőre, a IV. sz. bányüzemhez, ahol föld alatti villamosságai csoportvezető lett, 1974 óta pedig művezető helyettesként tevékenykedik. Elégedett ember, úgy érzi mindazt amit elért a munkahelynek és a családnak köszönheti.

Szakmai képzése és önképzése mellett szívesen foglalkozott és foglalkozik politikai—ideológiai kérdésekkel is. 1971 óta párttag, pártcsoport bizalmi.

Munkáját, igyekezetét az illetékes vezetők anyagilag és erkölcsileg is egyaránt elismerték. A Bányászati szolgálati érdemérem megmindhárom fokozatát megkapta, háromszor volt Ki-

Varga József

A vállalat jogelődjéhez a MASZOBAL II. expedícióhoz Varga József 1954. VII. hó 26-án jött dolgozni. Az akkor 23 éves fiatalember kompresszorkezelőként állt munkába jóllehet egy árva kompresszora sem volt akkor még az expedíciónak.

— Persze jobb mintha fordítva történik — mondja nevetve — meg különben is, nem sokkal később két darab Brandenburg kompresszor érkezett. Saját kezűleg vettem le a gépeket a cserkúti állomáson a vagonokból.

— Ekkor szűnt meg a kutatóknak robbantó lyukainak kézzel történő fúrása. Tudja, ezek a 25–30 méter mély aknák igen viaszok voltak, s kölcsönként szivattyúkkal nyomattuk ki belőlük a vizet. A javításukkor azonban már alkatrészt mégsem kérhettünk. Így ki-ki úgy szerelte masináját, ahogyan tudta.

— A szivattyútömféteket én például mindig apám öreg bakancsaiból vagdosztam ki. Jó pár bakancsot használtam így el. Hej, ha akkor anyagbeszerzők lettek volna.

— A vállalatnál eltöltött időmet jól érzékelteti, hogy nem sokkal később amikor idekerültem megszületett a fiam. Ma már ő is itt dolgozik. Huszonhárom évesen került a vállalathoz, ugyanúgy mint én. Igaz ő már digitális aknajelző berendezések javítását végzi, míg én annak idején aknajelzőknek kolompokat készítettem.

— Az eltelt évtizedek azonban mással is mérhetőek. Ma már Minirondóval s önjáró technikával fúrnak és rakodnak, míg a kezdetben kölcsönként fúrókalapács, lapát és fatalcska jelentette a gépesítést.

— A mai korszerű szelöltetés — melyet oly sokszor szidunk — elődje a tűzrakás volt. Tűzet gyújtottunk az aknátalpon és a

váló dolgozó. A 25 éves jubileum alkalmával aranygyűrűt kapott. Beosztottjaival, munkatársaival jó kapcsolatot alakított ki, 35 fő tartozik hozzá, zömében szocialista brigádtagok. A szocialista brigádmozgalmában két alkalommal megkapták a Vállalat kiváló brigádja kitüntető címet, ezenkívül több arany, ezüst és bronz fokozat tulajdonosai.

Hallgatom ahogy beszél, szinte sugárik róla az elégedettség, a nyugalom és a segítősándékú jóindulat. Jólesik, hogy beszélhet életéről, a munkájáról, ami példaképül is szolgálhat. Keserűen jegyzi meg, sajnos kevesen vagyunk, akik akkor együtt kezdtük.

Szabadidejében a családi ház körül és a szőlőben dolgozik. Ha nincs éppen munka, Harkányba jár le és családdal. Beszélgetésünknek a leszállás ideje vet véget, pedig még bőven akadna mondanivaló...

Dr. Góbi János

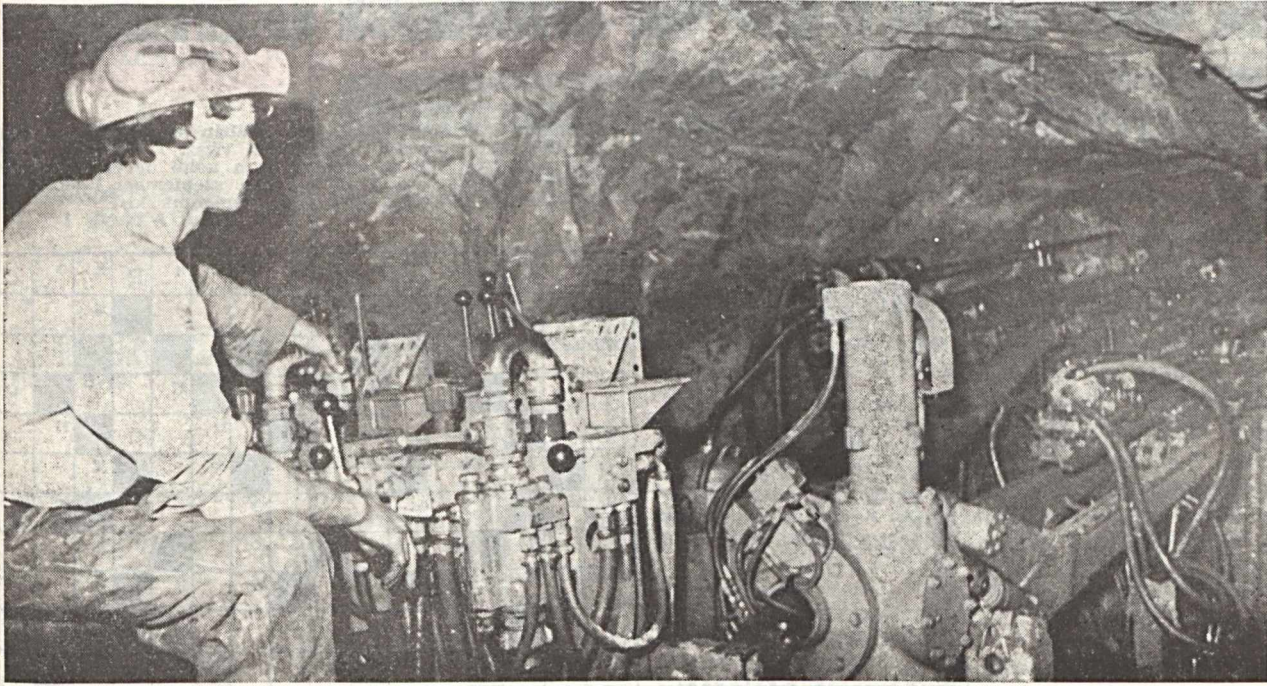
felszálló meleg levegő „kiszellőztetett”.

— Az első fizetésemre még ma is csodálattal gondolok. Előzőleg a Malom utcai Szerárugyárban dolgoztam beállító szerszámlakatosként haví 1350 forintért. Amikor ide jöttem munka után érdeklődni s megkérdeztem a szovjet elvtársakat, hogy mennyi lesz a bérem, azt hittem rosszul hallok. Azt mondták, 1950 forint az alap s rá még 30 százalék. Első hallásra nem mertem elhinni, de visszakerdezni sem, így amikor megkaptam a több mint 2500 forintos fizetésem, a feleségem azonaj félre tette a felét. Mondván, hogy tévedtek a kifizetéskor s úgys vissza kell majd fizetni. Nem tévedtek s így mindjárt vettem Patacon egy házhelyet — mondja nem kis büszkeséggel, emlékezve a múltira **Varga József**.

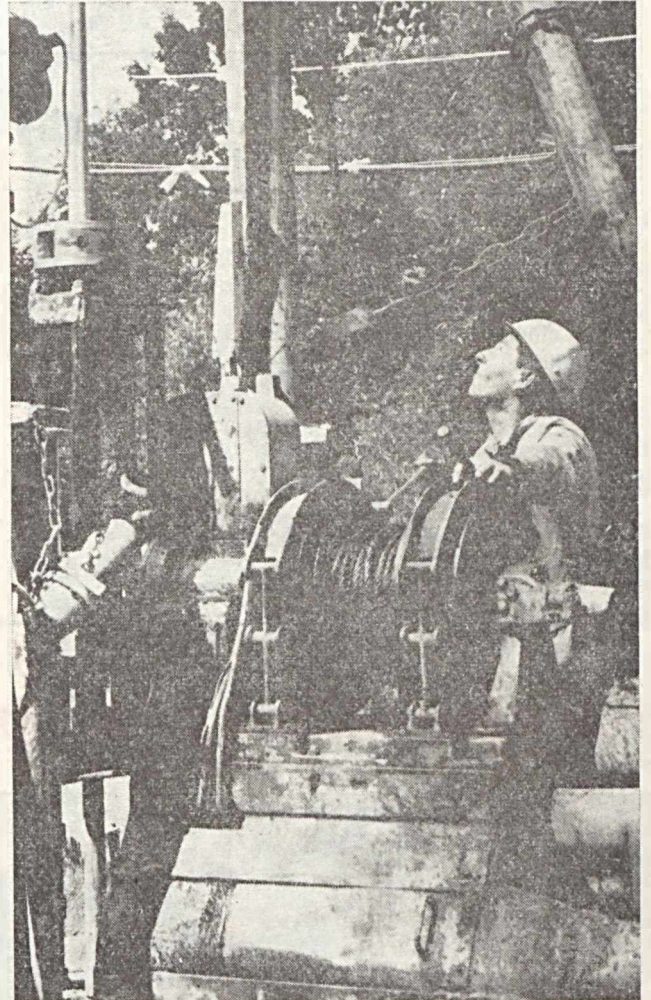
Huszonöt évet a II. sz. bányüzemben dolgozott mint lakatos, majd közben elvégezve a technikumot rajzasztal mellé került. Ez év januárja óta az Anyag és áruforgalmi főosztályon dolgozik, tartalék alkatrész előadóként.

V. T.

A 30. bányásznapon köszöntjük dolgozóinkat!

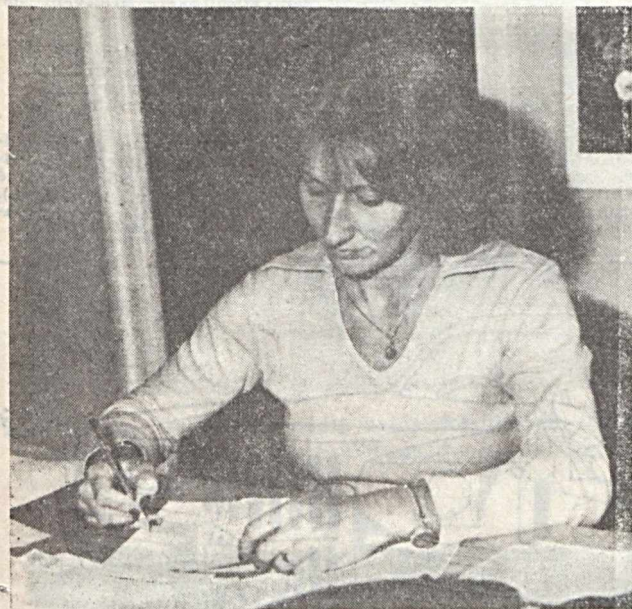
a bányászokat

a kutatókat és fúrósokat

a szállítás dolgozóit

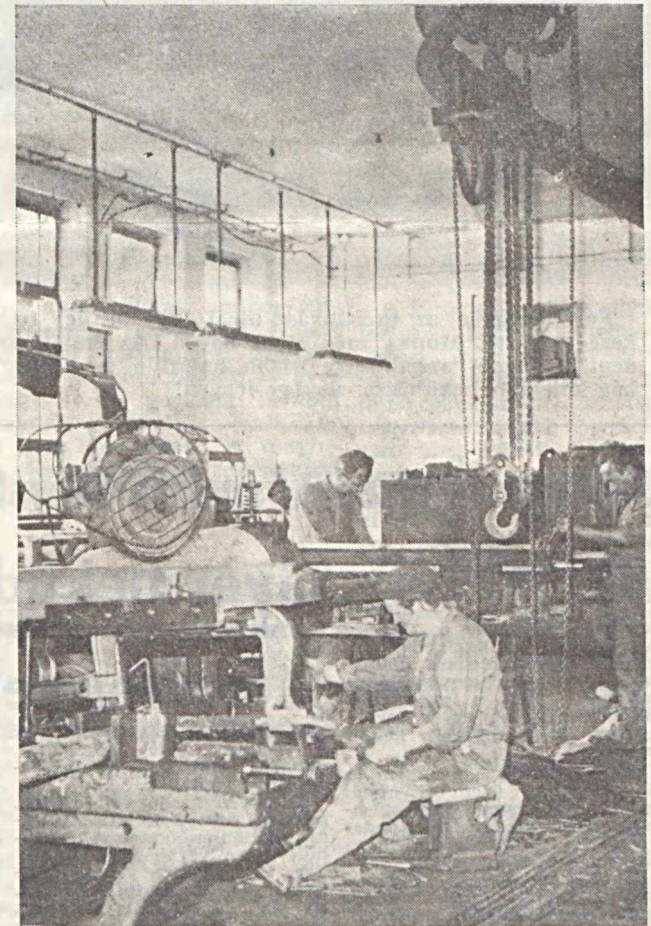

az adminisztrációban dolgozókat

Testvéreink

A bányászok lelkét
különös egyenruha takarja,
Hős családok leszármazottjai,
Szánalomra méltó
és dicsőséggel övezett
kínkeskeresők,
Megajándékoznak bennünket
a sötétség
fekete gyümölcseivel
melyekben a tűz magvai rejtőznek,
Leggyakrabban télidőben gondolunk rájuk
szinte látjuk görnyedő hátukat
arcuk veritékgyöngyeit
s vannak öregasszonyok
akik imát mondanak értük
mások fegyvert fognak hogy segítsék őket
harcaikban
melyeket a konok szegénység kényszerít rájuk,
Csákány
és lámpa
a védőszentjük
valamint mesterségük címere,
Olykor látom őket a fényben
asszonyok és gyermekeik közt
s ha szomszédaikkal találkoznak
azt mondják
jó szerencsét.

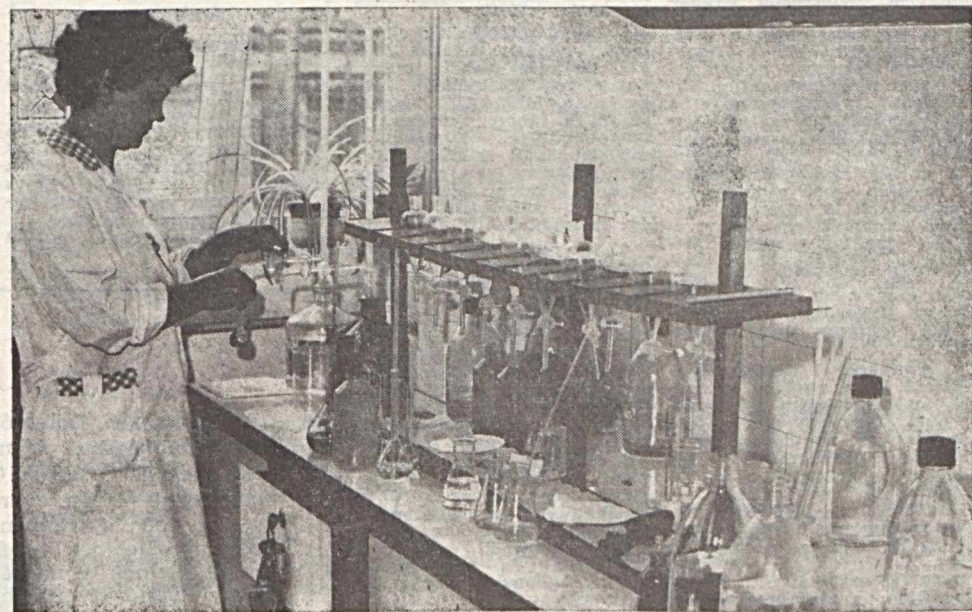
Kassák Lajos

a szakipari munkásokat

a műszakiakat

a vegyészeti dolgozókat

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

A II. sz. bányüzem az Eredősítő Üzem és a Központi dolgozói kérdézik, hogy a szénbányászokhoz hasonlóan vállalatunk dolgozói is megkapják-e a szénjárandóságot vagy ellenértékét?

A kérdésre Rácz Gyula, a vszb titkára válaszolt.

— A 63/1980. (IV. 28.) NIM sz. rendelet lehetőséget ad vállalatunknak is a természetbeni szénjárandóság bevezetésére, amit alkalmazni fogunk. Dolgozóink örömmel fogadták a NIM rendeletét és a BDSZ elnökség állásfoglalását.

— A juttatás mértékét és a feltétel rendszerét célszerűnek látjuk a Mecseki Szénbányáknál alkalmazásra kerülő rendszerhez igazítani. A juttatást a rendelkezésre álló bérfejlesztési keretünk terhére valósíthatjuk meg, ezért az az elképzelésünk, hogy két lépcsőben vezetjük be a természetbeni juttatást valamennyi MÉV dolgozó részére.

— Természetes, hogy a végleges döntést, az azzal kapcsolatos szabály megalkotása a vállalati bizalmi testület hatáskörébe tartozik. A szabály megalkotására előreláthatóan 1981-ben a kollektív szerződés módosításánál kerül sor.

2. A II. sz. bányüzem számláján lakó dolgozói kiforogják, hogy az evőszékzők rendszeresen piszkosak, és az ételválaszték is nagy kívánni valót maga után.

A kérdésre Facskó István művezető válaszolt.

— A panaszt megvizsgáltuk és a következőket állapítottuk meg: Az evőszékzők között valóban találhatóak nem kellően meg-

tisztítottak, amit ezideig még a gyakori ellenőrzésekkel sem sikerült megszüntetni. Az étkezve vezető létszámlára hivatkozik. Az ételek minőségével és választékával kapcsolatban megállapítottuk, hogy a levesen kívül (a második fogás) általában 5—8 féle választék van. Tömegétkeztésnél elkerülhetetlen, hogy az étkezési idő végére a választék csökken.

Vállalatunk kereskedelmi társadalmi ellenőrei és a Mecsekvidéki Vendéglátó Vállalat rendszeresen ellenőrzéseket végeznek az étteremben.

3. A Szolgáltató Üzem dolgozói azt kérdezik, hogy az északnyugatra létesített perkolációs üzemből eredő levegő porszennyeztségének megszüntetésére mit tervez a vállalat?

A kérdésre Bimbó József szociális igazgató válaszolt. — A perkolációs létesítményhez bitumenes utat építettünk, ami nagymértékben hozzájárul a levegő porszennyeztségének csökkentéséhez. Az útnak 1980. december 31-ig kell elkészülnie, de valószínűleg előbb kész lesz. Az út portalanítását az út mentén kiépítésre kerülő locsoló vezetékrendszerrel oldjuk meg. A vezetékrendszer kiépítését a Szolgáltató Üzemnek kell elvégeznie, tehát érdeke, hogy az úttal egyidőben elkészüljön. A jelenleg használt út portalanítása a vállalat locsolókocsijával elvégezhető. A fásítás valóban csak később fogja javítani a környezeti levegőt.

Gácsi Máttyás

Harminc éve Bányásznap Randeuvő

Szeptember első vasárnapjának délutánján három évtizede találkozik a bányásztársadalom a hivatalos ünnepek után. E randevő három fő kelléke a készpénz, a portéka és a sör.

Az első évtizedet az áruhiány jellemezte. A kitüntetésekhez mellékeltek még jutalomként mosógép meg hűtőszekrény kiutalásokat. A kereskedők hűvös nyugalommal várták boltjukban a büszke vevőket. A vendéglátóipar nem előkelődött, kivonult bódéival a Hajnóczy úti mezőre és csapolta a sört meg a habot felesben. L. Z. kollegánknak nem tetszett ez a módszer. Megvett egy hordó sört, meg egy csapot és nekilátott a kísérletnek. Amelyik pohár habosra sikerült azt megitta, amelyiknél az arányt megfelelőnek találta, azt elosztogatta. Mire elérte volna a tökélyt, a selejt megboszulta magát.

A második évtizedben árubőség jelentkezett. A kereskedők kihozták a bővít a bódékba, mi meg hordtuk, mintha ingyen adták volna. Az évtized végére bedöglött a vidám vásár mozgalom, kocsira gyűjtöttünk az OTP-nél. Nem segített a divatbemutató, a reklámszatyor osztogatás. A bukást a vendéglátás koronázta meg, amikor turista-szalámis

szendviccsel lepte meg a randevűző közönséget.

A harmadik évtizedben a kereskedők visszahúzódtak boltjaikba. A vásár helyébe fokozatosan a közművelődés nyomult. Az elhagyott bódékat újságírók szállták meg. Jött a popénekes meg a versmondó, a fadaragó és a bábegyűttes, helikopter meg hőlégballon. A vendéglátóipar is fejlődött, a csapolt sört a langyos üveges sör váltotta fel. Hiába is járta végig Pista bácsi az összes lelőhelyet, jóízű sört nem talált. A végén taxiba ült, megkérdezte a sofőrt, tud-e olyan helyet, ahol hideg sört árulnak. „Hogyne kérem, a Hiltonban, esetleg a Mátyás-pincében” — felelte a tréfás sofőr. „Na akkor gyorsan hajtson, mert holnap reggeles lesz.”

Hiába volt a sok ötlet, a bányásznap randevű rangja csökkent, mert a többi mesterség napja is megszületett, a Pedagógusnap, az Építők napja, a Magyar Sajtó Napja, meg a többi, vasutastól a költészetig.

Mit várhatunk a negyedik évtizedben? A pedagógusoktól: ne jelentsen kifejezetten hátrányt az óvodai felvételnél, ha a gyerekek apja jól dolgozó bányász! Az építőktől: a tavaly határidős bányászlakást ne a jövővi bányásznapra adják át! A sajtótól: ne léptessék elő minduntalan a szakvezető vájárt szakaszvezetővé!

Szirom Hugó

Bányász-száj

A nehéz munka mellett néha marad idő egy kis beszélgetésre is, amin aztán derülni lehet, vagy pedig valami tévedés ad okot egy kis nevetésre. Egy-két ilyen história fennmaradt és talán az újabb dolgozókat is meg tudja mosolygogni.

Az egyik fiatal csillás dicskedett egy kollégájának, hogy neki milyen jó dolga van a csapatban. A párbeszéd így hangzott el:

— Az én főnököm a legjobb a világon.

— Miért, milyen ember az?

— Nem ember az, vájár! Másik:

Az újoncot faggatják a balesetvédelmi oktatáson, hogy mit jegyzett meg az elhangzottakból.

— Meg tudja mondani, mire kell a légajtó?

— Azért, hogy a levegőt elterelje.

— Na és meddig kell egy bizonyos helyen a légajtót beépíteni?

— Amíg a levegő meg nem szokja, hogy másfelé kell járnia!

Két vájár valamit haragudott egymásra, de mivel együtt dolgoztak előbb utóbb békülni kellett.

A beszélgetés:

Egyik: — Haragszol még, Pista?

Másik: — Nem haragszol, de azért tudod maradt egy kis keserű száj az szívemben.

Nem akarom sokáig sorolni ezeket az „aranyköpéseket” talán még egyet a bő választékból.

Az egyik megfontoltságáról nem éppen híres aknász éppen azt bizonygatta, hogy a hebehurgyaságáról terjesztett pletyka nem igaz. Az egyik érve így szólt: ... mert ha én a csapatra hátra megyek, akkor hátra vagyok menve.

És még düllesztett is hozzá.

Weszti László

A Bányásznap Randeuvő részletes programja

Szeptember 5-én, pénteken: A MÉV koncert fúvószenekara köszönti az üzemek dolgozóit.

19—21 óráig: ünnepi műsor a Ságvári Endre Művelődési Házban. Táncaink '80 címmel a Magyar Néphadsereg Vörös Csillag érdemrenddel kitüntetett Központi Művészyűttesének műsora. Belépés csak meghívóval.

Szeptember 6-án, szombaton:

10—19 óráig: Ércbányász szabad szombat a Ho Si Minh parkban.

Salakos pályán: 10—10,30 óráig: MHSZ Ércbányász Modellező Klub bemutatója.

10,30—12 óráig: a MÉV és a Pécsi VOLÁN Autóklub motoros és autós ügyességi bemutatója.

12,00—13,00 óráig: Ügyességi versenyek.

A parkban 14,30—15,30 óráig: A PMSC tornaszakosztályának bemutatója.

15,00—15,30 óráig: sakkverseny.

A szinpadon: 15,30—17,30 óráig: A budapesti Viking együttes műsora, discó, karate bemutató, koncert.

18,00—19,00 óráig: A Mecsek Áruház divatbemutatója. (Rossz idő esetén a Ságvári Endre Művelődési Házban.)

A sportpályán: 12,30 óráig: PMSC—Videoton ifjú-sági labdarúgó-mérkőzés.

14,30 óráig: Pécsi Ércbányász—Pécsi Bányász öregfiúk labdarúgó-mérkőzés.

15,00—15,15 óráig: (a szünetben) ejtőernyős parádé.

16,30 óráig: PMSC—Videoton NB I-es labdarúgó-mérkőzés.

18,15 óráig: Hőlégballon bemutató.

Egésznapos bemutatók, árusítás, játékok a Ho Si Minh parkban. Kerti kisgépek és számszámok bemutatója és árusítása. A Mecsek Áruház divat és ajándékcikk bemutatója és árusítása. A Kertészeti és Parképítő Vállalat árusítással egybekötött virágkiállítás. Madár-börze, pónilovaglás, hullámvasút, körhinta, céllövölde, bazár, lacikonyha, borkóstoló, édesség-gyümölcs árusítás. 20,00 óráig: Csertetői koszorúzás. 19,00 óráig: autóbussz indul a MÉV központja felől. 19,30 óráig: gyülekezés Fehérhegyen.

Szeptember 7-én, vasárnap:

7—9 óráig: a MÉV és MSZ fúvószenekara zenés ébresztővel köszönti Újmecekalja és Meszes lakóit.

10,00—10,20 óráig: Tervező a Széchenyi téren (MÉV koncert fúvószenekar).

10,20—10,40 óráig: Tervező ad ugyanitt a Mecseki Szénbányák fúvószenekara.

10,00—12,00 óráig: Tüke parádé a PMSC újmecekaljai pályáján.

10,00—21,00 óráig: Bányásznap Randeuvő. Szabadtéri bányabemutató, sajtó utca, kézművesek utcája (Káptalan utca), Kon-

zum Áruház vására (Barbakán).

Központi szinpad: non-stop műsora:

13,30—14,00 óráig: Hangulateltető gépzene, közönségszolgálat.

14,00 óráig: A szinpadon felharsannak a MÉV fanfárjai, melyre a Leöwey Gimnázium erkélyéről a MSZ fanfárjai válaszolnak.

14,05 óráig: A megyei pártbizottság felkért vezetője ünnepélyesen köszönti a bányászokat és megnyitja a rendezvényt.

14,00—15,00 óráig: Kudlik Júlia és Juszt László, a két műsorvezető bemutatkozik, köszönti a közönséget és ismerteti a programot.

14,20—14,55 óráig: Fővárosi Operettszínház művészei operett és musical részleteket adnak elő.

14,55—15,45 óráig: Univerzál együttes és Kovács Kati.

15,45—16,45 óráig: Néptánc csokor.

16,45—17,15 óráig: Ludas Fórum. Mikes György, Petherdi Pál, Radványi Barna, Somogyi Pál közreműködésével.

17,15—18,00 óráig: A Pécsi Nemzeti Színház új művészeinek bemutatkozása.

18,00—18,20 óráig: Sportdiscó.

18,20—18,45 óráig: Parodisták.

18,45—19,00 óráig: Tomhola sorsolás.

19,00—19,30 óráig: Discó táncverseny. Bárki a közönség köréből benevezhet, és a közönség szavazásával választanak helyi győztest.

19,30—20,00 óráig: Humorstaféta. Kabos László, Kazaj László, Csala Zsuzsa, Lorán Lenke.

20,00—21,00 óráig: A Lokomotív GT együttes zárókoncertje.

Káptalan utcai szabadtéri szinpad:

16,00—17,00 óráig: Fórum. Meghívjuk a helyi párt és állami szervek vezetői mellett az MSZ, a MÉV vezetőit, valamint uránbányász KB-tagunkat, és szénbányász országgyűlési képviselőnket, a nehézipari minisztert vagy illetékes helyettesét. Kérdéseket mind a helyszínen, mind pedig előzetesen, írásban feltehetnek az érdeklődők.

17,15—18,00 óráig: a 20 éves Pécsi Balett a 30. magyar bányásznapon műsorral köszönti a bányászokat.

Szabadtéri szinpad a Barbakánánál:

14,00—15,30 óráig: Amatőrök.

15,30—16,00 óráig: Solyom Kati és a Székiáltó együttes műsora gyerekeknek.

16,00—16,30 óráig: Konzum divatbemutató.

16,30—16,45 óráig: Orsós György folk-énekes.

16,45—21,00 óráig: Amatőrök.

Pécsújhegyen: 18,00 óráig: színész—újságíró mérkőzés. A műsor előtt és a szünetben fellépnek: a Vidám Szinpad és a Pécsi Nemzeti Színház művészei.

Aprópénz

Ez a történet még a régi „nagy” bányásznapok idejéből való. Abból a korszakból, amikor az Olimpia környékén az italt árusító sátrak mellett ott álltak a legkülönbözőbb portékát kínáló pavilonok. Lehetett ott bútor, szőnyeget, háztartási gépeket, ruhát, motorkerékpárt, egyszerűen mindent kapni. A munkásszállóval szemben, nagyjából ott, ahol most a 6/A út halad, még gyümölcsfák sorakoztak, s közöttük a nagy népiünnepélyek elmaradhatatlan kellékei álltak, a körhinták a céllövölde bódé. Nagy dinnyehegyek mögött messziről jött árusok kínálták a Lőrinc által már megtisztelt hatalmas dinynyéket, habzott a csapolt sör, s olyan pálinkát mértek, hogy a vasútállomáson is érezhető volt a szaga.

Szóval majdnem húsz éve történt, hogy egy ilyen nagy napon össetalálkoztam egy munkatársammal. Azonnal meginvitált a Misi cukrászdába.

— Van egy kis aprópénz nálam, én fizetek — közölte.

Kissé értetlenül és ijedten pisloghattam, részben azért, mert nem értettem, hogy lehet hogy ismerő-

sömnek, aki különben kiváló vájár volt, csak aprópénze van ezen a napon, részben azért, mert én abban az évben kerültem a vállalathoz, s még nem kaptam hűségjutalmat. Ő, észrevéve zavaromat, azonnal magyarázatba fogott.

— Tudod, — mondta — a feleségem már nagyon jól ismer. Kikötötte, hogy elmehegek bányásznapon egy kicsit szórakozni, de csak az „aprót” vihetem magammal. Megértem őt. Most kaptunk lakást, be kell bútorozni, kicsi gyermekeink vannak, így hát nem szórhatom a pénzt. Persze azért előrelátó voltam. Ide süss, s a presszó asztalára kifordította zsebeit. Tényleg csak aprópénz volt nála. A legmagasabb címlet akkor az ötförintos volt, 560 forintot számoltunk össze. Súlya sem volt megvetendő. S ha még megjegyezzük, hogy akkoriban egy eszpresszóban az üveg sör ára még öt forint sem volt, akkor hozzátehetjük, az értéke sem.

Hogy kiről szól ez a kis történet? Nem árulom el. Csak annyit, hogy most felélős beosztású dolgozó. Ugye, nem véletlen?

Kötönyi Sándor

megkezdett mondata félbe-marad, majd „egy pillanat, most milliméterenként kell engedni” mondja és teljes lényével rátapad a figyelme a gépre. Alig látom mozdulni a szállítógép dobokat mikor újra megszólal. „Itt már baj van gyerekek”. Szinte a kötélnek mondja, de az akna legalsó szintjén dolgozó munkatársainak szól a megjegyzése.

Mindig csodálattal figyelem a szállítógépek munkáját, mert „vakon” végzik, s néha tényleg centimétereket kell csak mozgatni a kast.

„Na végre sikerült” — szakad ki belőle a visszafojtott lélegzet, megkönnyebbül. A hosszú anyag csillére vagy vágattalpra kerül. A következő jelre bátrabban mozdítja már az indítókarokat.

1971-ig volt a szénbányánál, és ettől kezdve a MÉV II. sz. bányáuzemnél használják a minden szállítógépen otthonos tapasztalatait. „De most már őszintén, az olyan gép tetszik, ami kicsi és keveset megy” — mondja nevetve. Értelme, hisz 21 évig központi aknán szállított szinte megállás nélkül, mert betegállományban még nem volt.

Több mint 30 éve a bányászat szolgálatában dolgozik, mindig szorgalmas ember, akire Gyimesi Ernő gépészeti vezető csak a legjobbakat mondja.

Harminc év, harminc húsgyujtatom. Vajon mit kezdtek vele? „Mindsgodisán egy minden kényelemmel berendezett családi ház vár nyugdíjas éveimre. De ha lehetne mégegyszer kezdeni, szívesen vállalnék ennyi évet, ilyen jó egészségben”.

Kívánhat ennél többet az ember?

Kukai András

Dr. Nemes Alajosné

Az édesapja bányakovács. Így talán természetesnek tűnhet, hogy öt gyermeke is ugyan annál a bányavállalatnál helyezkedik el. Csak hogy az öt testvér a gyengébb nemhez tartozik. Így aztán már közel sem olyan természetes. A testvérek mindvégig húek maradtak a bányászat-hoz. A legidősebb már nyugdíjba ment, s a legfiatalabb is harminc éve dolgozik bányavállalatnál.

— Tanítóképzőbe készültem — mondja dr. Nemes Alajosné — de a család anyagi helyzete miatt ezt mégsem tehettem meg. Engem mint a legkisebb gyereket a szüeim mindenáron tovább akartak taníttatni. De aztán megnyugodtak, amikor mondtam, hogy boldog leszek ha én is az Ózd Vidéki Szén Trösztnél dolgozhatom, mint a testvéreim.

— Így 1950-ben a Som-sályi bányáuzembe mentem terv-statisztikusnak. Két évvel később társadalombiztosítási ügyintéző lettem s tulajdonképpen azóta is az vagyok.

— Férjemmel 1962-ben költöztünk Pécsre. Ide a vállalat-hoz szerettem volna jönni dolgozni, de nem volt hely. Azért, hogy a munkaviszonyom ne szakadjon meg, a szénbányánál helyezkedtem el. Két

tegnap”. Igyekeztünk is így cselekedni.

— De a későbbiekben is, mikor már a bányánál dolgoztam sokszor előfordult, hogy a csapatoknak lent a munkahelyen fizettük ki a bért. Nos, amit sajnállok az az, hogy az itt eltöltött 17 év alatt egyszer sem volt módom arra, hogy valamelyik bányáuzemünkbe le-szálljak. Sőt még a külszint sem láttam. Nem láthattam, mert tulajdonképpen nem köt semmi az üzemekhez.

Pados István

Az idén 30. alkalommal köszönti az ország a bányász-társadalmat és ez a szeptemberi nap Pados Istvánnak, a IV. sz. bányáuzem művezetőjének is ünnepe. Dupla ünnep, hiszen ő is harminc éve került először közvetlen kapcsolatba a bányával. Az eltelt időszakról beszélgetve így emlékezik vissza:

— A nagyszüelim, a szüelim mind bányászok voltak. A háború utáni években — folytatva a családi tradíciót — szálltam le először a mélybe. Édesapámnak lettem a csillése. Később kitanultam a villamos szakmát és 22 évesen már gépmester voltam a Pusztavári szénbányánál. 1955-ben a szászvári bányához kerültem gépészeti vezetőnek, majd 1957-ben, mivel a fiatal uránbányának szakemberekre volt szüksége, áthelyezése a I. sz. bányáuzemhez kerültem villamos művezető és energetikus beosztásba.

Pammer Jenő

Pammer Jenő is, aki a III. sz. bányáuzem geológus-technikusa 30 éve van a bányászatban és 25 éves vállalati dolgozó. Többek között módja nyílt az üzemet az indulás nehézségeitől a teljes termelés kibontakozásáig megfigyelni. A kezdeti szakmai tennivalókra így emlékezik vissza.

— Első feladatunk volt a lelőhely üzemre eső részének ércfeldtani megismerése. A többi üzemhez viszonyítva lényegesen bonyolultabb rétegtani, tektonikai és ércesedési viszonyokat ismertünk meg. Ezen ismeretek birtokában kellett kidolgozni azokat az előkészítési, fejtési módszereket, illetve rendszereket, amelyek biztosítják a hasznos ásványi nyersanyag gazdaságos kitermelését.

E feladat megoldása során — amely feltételezte a bányászat különböző szakágazataiban dolgozók szoros és szükségszerű együtt-

— Látja, csak a jóra és szépre emlékezem. Meg hát az ember harminc évvel ezelőtt hű de fiatal volt. Talán csodálkozni fog, de azt hiszem akkor szerettem meg igazán a bányászatot amikor fiatal lányként ott lent a feketeségben lapátoztam a szénen.

Dr. Nemes Alajosné 1963. januárja óta a Központban dolgozik, a bércsoport vezetőjeként s egyben társadalombiztosítási ügyintéző is.

V. T.

Azóta is ezen a területen dolgozom, most a IV. sz. bányáuzemben. A múltból talán röviden ennyit, hiszen harminc évet átfogóan elmesélni nagyon nehéz és hosszú lenne. Oly sok minden történt az emberrel ennyi idő alatt.

— Összehasonlítani a múltat a jelenel, nagyon nehéz, hiszen a háború utáni szegényes géppark, a nehéz kétkézi munka ma már szinte mesebe illő. Most a legfontosabb feladatunk az automatizálás, a mindig új és új technikák munkába-állítás, a fizikai erő kiküszöbölése és mindemellett az energiatakarékos-ság, melyben minden szakember, így én is alaposan kivesszük részünket.

— Szeretem a fiatalokat, sokat foglalkozom velük, hiszen a mi kezünkben ők veszik át a stafétabotot. Ha jól utána számolok kb. 600—700 fiatal tanítottam különböző tanfolyamokon, villanyszerelőket, mozdonyvezetőket, vajúrokat. Küzdelmes volt ez a harminc év, de soha nem bántam meg, hogy ezt választottam. Nagyon szeretem a szakmámat, annak ellenére, hogy elég veszélyes, és nehéz a bányavillamosság, hiszen nemcsak a villamosáramhoz kell érteni, a bányát is ismerni kell. Szeretem a kollektívát, a munkahelyemet, úgy érzem mindig megbecsültek — ezt a sokféle kitüntetés is jelzi — és én is igyekeztem mindent megtenni ami tőlem tellett.

— Befejezésül még egy-szer csak annyit tudok mondani: nagyon szép, nagyon nehéz, de ha még egy-szer kezdeném, akkor is ezt választanám.

Erb Éva

működését — kovácsolódott egységessé az üzem kollektívája és vált alkalmassá a mai megnövekedett feladatok elvégzésére.

Az állandóan fejlődő technológiák, az újabb és újabb gépek beállítása mind-mind a dolgozó em-

bert kímélik meg ebben a nehéz fizikai munkában és teszik egyre biztonságosabbá a termelést.

— Ha pedig munkakörülményeink biztonságosabbak, a gépek segítségével fizikai értelemben a munka könnyebb és végül a tervek teljesítése folytán a termelés gazdaságos — mondja magyarázatként — akkor ez feltétlen jó munkamorált, jó hangulatot szül a dolgozók körében.

A körülmények változása kapcsán arról sem szabad elfeledkezni, hogy felépült Uránváros, és az újabb lakótelepek, ahol dolgozónk olyan szociális feltételek között élhetnek, amit ha a 25 évvel ezelőtti viszonyokhoz hasonlítunk nagy pozitívumként kell értékelnünk.

Hogyan látja az itt dolgozó uránbányászok jövő-

jét és ezen belül saját sorsának további alakulását? — kérdeztük befejezésül Pammer Jenőtől.

— Ez év áprilisában megrendezett földtani an-kéton vállalatunk vezérigazgatója ismertette lelőhelyünk megkutatott érc-vagyon helyzetét. E szerint az ezredfordulóig biztosítva van a vállalat üze-mei részére a termelési lehetőség. Visszatekintve saját múltunkra úgy gondolom, hogy nagy fejlődést, szép eredményeket értünk el, azonban tovább kell keresnünk az újabb lehetőségeket, mind a technológia, mind a jobb munkaszervezés terén. Ilyen elképzelések reményében szeretném folytatni a magam részéről a még hátralevő időben a munkát. Bízom benne, hogy ez jó egészséggel sikerülni fog.

H. I.

Matus Sándor

szinten, fúrókalapácsokat javít.

— A fiatalok hogy becsülik, mint rangidőt?

— Általában jó minden-kivel a kapcsolat, úgy érzem megbecsülnek. Néha jönnek a gyerekek, hogy ezt vagy azt hogy kellene megcsinálni, akkor megmutatom, Persze néha jönnek éhenhaltak volna, mert ezzel a tempóval egy-két nap után kiadták az útjukat. Igaz, hogy az ilyenek itt sem maradnak meg sokáig.

— Most, hogy lassanként nyugdíjba megy, elégedett az életével?

— Sokkal jobb most, mint régen volt. Mikor fiatal voltam, néha még kenyérré sem jutott. A munkában, azt hiszem megálltam a helyem. Kaptam Kiváló dolgozó kitüntetését, megkaptam a Földtani kutatás kiváló dolgozója címet, a Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát. Talán csak egy panaszom van, jobb szeretnék most fiatal lenni. Van egy kis birtokom, ott dolgozgatok, mert valamit mindig csinálni kell. Az ember ennyi munka után már nemigen tudja abbahagyni.

W. L.

Ercbányász

A Mecseki Ercbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:

Kablár János

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja

a Baranya megyei

Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

Braun Károly

Kiadóhivatal:

7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-000

MÉV Nyomda

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Felelős vezető:

Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre

36 forint

Előfizethető

a szakszervezeti bizalmi kárnál

Ny-623-4

KISZ-szervezeteink az Edzett ifjúságért

A Lékai János üzemi KISZ-szervezet és a Kilián György nevét viselő alapszervezet közösen rendezte meg július hónapban a hagyományos kispályás labdarúgó-bajnokságot a III. sz. bányászati alapszervezetjének részére. Két csoportban selejtező körmérkőzéseket vívtak egymással a csapatok az elődöntőbe jutásért, majd onnan csak győzelemmel lehetett a döntőbe jutni.

A tornának az volt a célja, hogy a KISZ-alapszervezetek és az ifjúsági szocialista brigádok tagjai sportolási lehetőséget kapjanak, továbbá, hogy az Edzett Ifjúságért mozga-

Lékai Kupa

lomban vállaltakat teljesíteni tudják.

A sok társadalmi munkával és anyagi ráfordítással felújított bitumenes pályán sikeres volt a három héti tartó rendezvénysorozat. Minden csapat lejátszotta a mérkőzését a kijelölt időben. Míg tavaly voltak olyan csapatok melyek még a kezdőlétszámot sem tudták biztosítani, most állandóan 10-12 fő állt készenlétben egy-egy alapszervezetnél.

Változatos, jó iramú mérkőzéseket láthatott a nézőközönség a torna során. A csapatok tudásszintje közel azonos volt, így elég nehezen bírtak egymással. Végül is a Lékai Kupát ismét a Szalai András KISZ-alapszervezet nyerte meg. A döntőben drámái küzdelemben 0:2-ről fordították saját javukra az eredményt.

Az ünnepélyes eredményhirdetésekor a moszk-

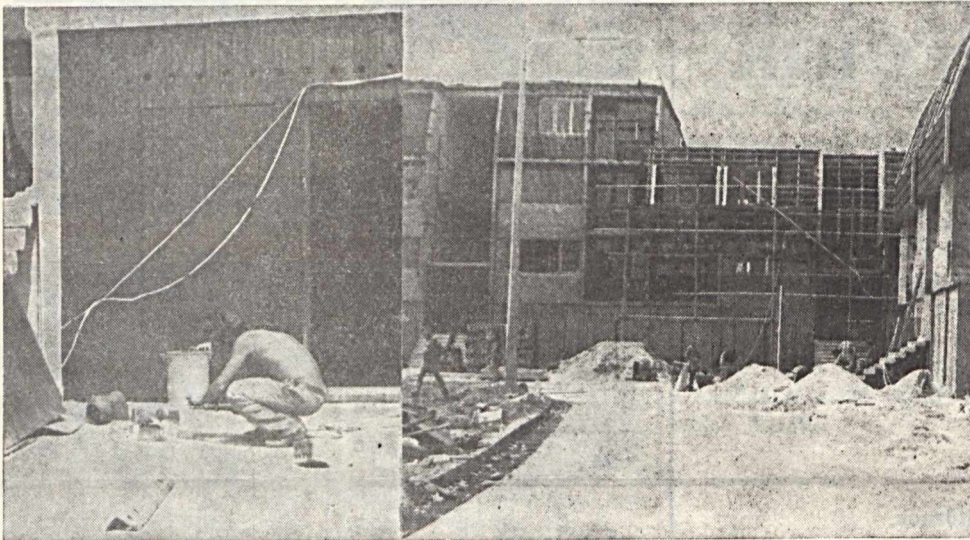
vai olimpia szignálja után vehette át a győztes csapat a vándorserleget és a díjakat (Misa mackókat), majd a helyezettek kapták kézhez az oklevelet. Végül a legeredményesebb góllövő játékos is jutalmazták oklevéllel és ajándéktárgyval.

Az 1980. évi Lékai Kupa labdarúgó torna végeredménye: I. Szalai András KISZ-alapszervezet, II. Kilián György alapszervezet, III. Kállai Éva irodai KISZ-alapszervezet.

A legeredményesebb játékos az első helyezett csapatból került ki Mikola Jenő személyében, aki 11 gólt szerzett.

F. J.

Bányászlakások a Hajnalka utcában

Felvételünkön az Ércbányász utcai úgy tetszik Hajnalka utcai építkezés látható. Munka még akad bőven. Az építők azonban igyekeznek mindent megtenni azért, hogy újabb határidő módosításra ne kerüljön sor s a lakók mielőbb beköltözzenek. Így legyen!
Veress Tamás felvétele

Bányásznapi ajándék

A sportklub

A vállalatnál az Ércbányász SC ideje alatt már volt klubélet. Közben megalakult a PMSC, a sportkör megszűnt, és vele együtt a sportklub is. S most hosszú évek után a vszb jóváhagyta a tömegsport bizottság javaslatát és a volt kiállító helyiséget szeptember 1-vel sportklubba nyilvánította.

A klub rendeltetése a sportolók és szurkolók biztatására a szabad idő hasznos eltöltését, helyet adva a szórakozásnak, pihenésnek.

Mi áll a sportolók rendelkezésére? Izlésesen berendezett terem, 16 féle szórakoztató játék, tévé, rádió, újságok, képes folyóiratok.

A klubot csak vállalati dolgozók és családtagjaik látogathatják.

Az összes klubhelyiségben a szeszesital fogyasztása tilos. Ez vonatkozik a sportklubra is, kivétel a zártkörű rendezvény. A sportklub nyitvatartási ideje 16-20,30 óráig, szombat és vasárnap kivételével.

Az ügyeletestől kölcsönvett játékok használata térítésmentes. Reméljük, a klub megnyitásával bővül a dolgozók kulturáltabb szórakozási lehetősége.

Kovács Miklós

REJTVÉNY

Rejtvényünk függ. 43. és 42. sorában szereplő költő Nap-ötű föld című verséből idéztünk a vízsz. 1. és függ. 1. sorában. Megfejtésül az idézetet és a költő nevét kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1980. szeptember 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	H	6	7	8	9	10	11	R	12	13	C
14						15							16		
17					18		19					20		21	
22			23		24		25	26			27				S
28			29			30		31	32					33	
M		34				35		36		37				38	
39	40		41		42			43		44			45		
46		47		48				49				50	51		
52			53		54		55		56		57		58		
59			60		61			62				63		64	
65			66			67				68					T
69			70			71		72		73				74	
S		75				76	77		O					78	
79	80				81		82	83					84		
85		86		87		88			89				90		
N					L							G			

Vízszintes: 14. Város Kana- dában. 15. Ritka fém. 16. Angyal rang. 17. Fundamentum. 19. M. R. 21. Tetejébe. 22. Házikó. 23. Vízállat. 25. Kérdőszó. 27. Szovjet gépkocsili- pus. 28. A. K. 29. Előbbre jut. 31. Csomagolóeszköz. 33. A. K. 34. Nóta. 35. Folyó - spanyolul. 37. Cirkon vegyjele. 38. Sportkellék. 39. B. S. 41. Fejet hajtogató. 43. A. K. 46. OZI. 48. Nem ez. 49. Egyesülethez tartozik. 50. Peru fővárosa. 52. Gabonakereszt. 54. Skálahang. 56. Sors - németül. 58. Végtag. 59. B. N. 60. Meghíten. 64. N. A. 65. Becczett férfinév. 66. N. L. 67. Székesegyház. 68. Kettőzött mássalhangzó. 69. Rénium. 70. Forma. 72. Népszerű fró, humorista. 74. P. J. 75. Női név. 76. Rangjelző. 78. Nem főlé. 79. O. I. 82. Idős - röviden. 84. Város Algériában. 85. Aazonos mássalhangzó. 87. Kifizetés. 90. Mezőgazdasági dolgozó.

Függőleges: 2. Egéstermek. 3. Ektelen csomagolóeszköz. 4. Eppen. 5. Kletett mássalhangzó. 6. E. N. 7. Tagadószó. 8. Város - angolul. 9. Római 499. 10. Számnév. 11. E. M. 12. Kicsinyítőképző. 13. Arcrészt. 18. Szobahatár. 20. Kérdőszó. 23. Domb. 24. Orosz női név. 26. Zamat. 27. Csukott. 29. Tajték. 30. Erőmértekegység. 32. Illatos. 33. Kozák parancsnok. 36. Amott. 40. Szemérmes. 44. Kutyalak. 47. Sértetlen. 51. Római negyvenkilenc. 53. Kutya. 55. Kötéleket bont. 57. Végtelenül sandít. 61. Hajtás. 62. Futómadár. 63. Kettőzött mássalhangzó. 70. Ora mérl. 71. Jelenleg. 73. Kelet - németül. 74. Fensík. 77. Turzás. 78. Afrikai nép tagja. 80. Szájban van. 81. Német névelő. 83. Északi nép. 84. Kevert rom. 86. Nátrium. 87. Körülbelül. 88. A. V. 89. Eszt azonos nemű betűl. 90. A. O. 91. Indított.

Juhász Károly

Lapunk augusztus 1-i számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Nyár van. Minden beérett. Gyümölcs lett a virágból. Ime, mit a remények Jósoltak a világról.

Könyvjutalomban részesültek: Tóth Mariann (Pécs, Pel- lérdi u. 27.), Sőr Lajosné (Pécs, Acsády u. 10. IX. 1.), Tassi János (IV. sz. bányászati üzem).

Szellemi vetélkedők, sportversenyek, játék

A MÉV KISZ-bizottság és a vállalati szakszervezeti bizottság ebben az évben is biztosította Magyarhertelenden a IV. sz. bányászati üdültelepén dolgozóknak gyermekeiknek üdültetését. Négy, egy-egyhetes tur- nusban történt a gyermekek üdültetése, s az egyes turnusokban 36-40 gyerek kapott helyet.

Gyermeküdültetés Hertelenden

Idén a három bányászati és a Szolgáltató üzemi ifjúsági kaptak tábortervezői megbiz- tatást, akik mellett 2-2 pedagógus is tevékenykedett a 39-es dandár utcai iskolából.

A tapasztalatokról szólva el kell mondani, hogy ezekben sokkal felkészültebb ifjúsági irányították a tábort, mint tavaly. Most az egyes turnusok- ban első osztályostól nyolca- dik osztályosig vegyesen vol- tak a gyerekek, míg a tavalyi esztendőben kis- és nagy- csoportos turnusok voltak.

A gyerekek hamar beillesz- kedtek a közösségbe, mivel a 4-6 személyes faházakban álta- lában a maguk választotta paj- tások kerültek. Minden faház- nak volt egy szobaparancsnoka, aki felelt a szoba rendjéért és tisztaságáért. A gyerekek játékos keretek között kényes- rülnek arra, hogy rendet tar- tssanak a szekrényükben, szo- bájukban. Azok a pajtások, akik még nem tudnak be- ágyazni, takarítani, a nagyobb- baktól mindezt megtanulhat- ják.

A gyerekekkel közösen ala- kítottuk ki a napi programot, ami aktivitásra serkentette őket. Természetesen a für- dés volt az elsődleges. Délel- őtti két órát délután 3-4 órát fürdtek a gyerekek a jó idő esetén a 35 fokos vízben.

Fürdés előtt sportversenyek, este szellemi vetélkedők és dis- cós színesítette a programot. Nagy élményt jelentett szá- mukra a számháború, a rö- zsgyűjtés, a tábori éjszaki műsor, a szalonnasütés, és az utolsó

éjszakai mókázás szellemj- árással egybekötve. Ez évben ha jó volt az idő, minden turnus a KISZ-bizot- tság különautóbuszával kirán- dult Máré várához is. Az étkeztetés a strand ter- letén levő étteremben történt. Itt az aznapi „ügyelesek”, terítették. Az ételmennyiség nagyobb lett a tavalyhoz ké- pest, de némi minőségi javít- ásra rárért volna.

A tábor játékeszköz ellátása bővült néhány érdekes játé- kal, de még mindig csak jó közepesre értékelhető. Nem győzte a MÉV KISZ-bizottság ellátni a tábort gumilabdával, pingponglabdával, labdával. A tollaslabdának is nagy keletje volt. Remény van arra, hogy jövőre minden üzemi KISZ- szervezet támogatni fogja a gyermeküdültést.

A gyerekek ezévi csoportbe- osztása nem vált be. Ugyanis a kisebbek kimerültek és pi- henni akartak ebéd után, míg a nagyobbak nem. A progra- mok kiválasztása is pro- blémát okozott, mert amit a ki- sebbek szívesen játszottak azt a nagyobbak nem kultiválták és fordítva. Az esti discó és a lefektetési idő összehangolása is hasonló gondot jelentett.

E csoportbeosztás előnyét vi- szont az jelentette, hogy a szállók négy turnus közül vá- laszhatták ki a nekik legmeg- felelőbbet. Mégis az a véle- mény alakult ki, hogy a ta- valyi kis- és nagycsoportos beosztás jobb módszernek tekinthető. Úgy véljük, hogy a jövőbeni

táborozáshoz több olyan peda- gógust és ifjúsági vezetőt kell kivá- lasztani, aki tisztában van a feladatokkal, hogy ezzel is se- gítsük a gyerekek egyhetes játékos pihenését, s a résztve- vők minél több élménnyel ter- hessenek vissza otthoni kör- nyezetükbe. Franyó József

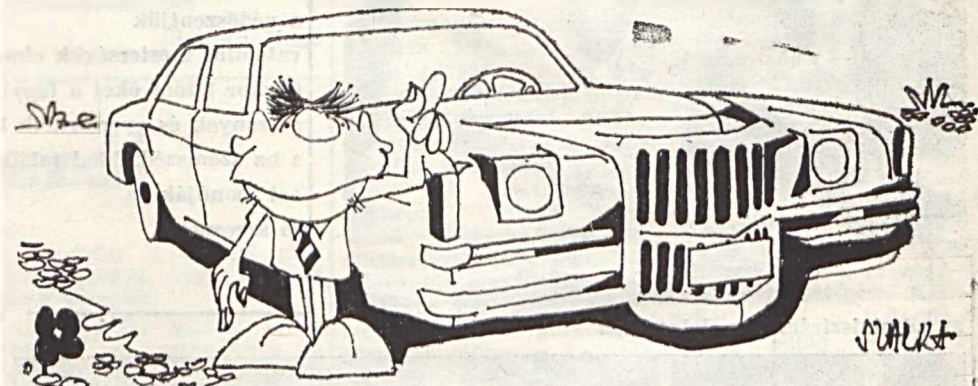
OLIMPIAI TOTÓ

Az augusztus 1-i számunk- ban közölt Olimpiai Totó he- lyes megfejtése: 2. x, 1. x, 2. x, 2. 2, 2, x, 2, x, x, 2.

Könyvjutalomban részesül- tek: Bosznay Pál (Pécs, Éva u. 7.), Vogronics Zoltán (ÉDU IV. úc.), Takács Rita (Pécs, Szigeti u. 4/b.), Sőr Lajos (Pécs, Acsády u. 10), Bak Im- re (Pécs, Radnóti u. 5/b). A nyereményeket postán küldjük el.

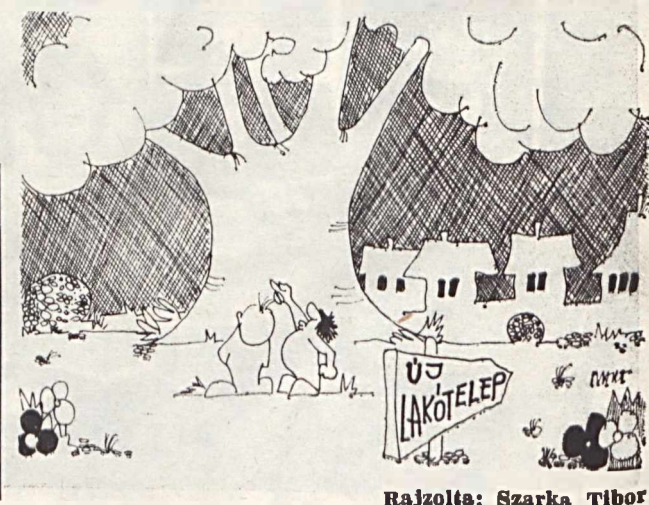
Horgász Kupa

A Bányai Dolgozók Szakszervezetének OKGT Trösztbizottsága az idén hatodik alkalommal szer- vezte meg az Országos Olajbányász Horgász Kupát augusztus 9-10-én. A rangos rendezvényen, ame- lyet az idén Szajolban rendeztek, vállalatunk hor- gász egyesületének öt fős csapata is részt vett Szili Mihály alelnök vezetésével. A csapat tagjai voltak: Czencz László, ifj. Szeghy Károly, Nagy Sándor, Szi- lágyi Gyula.

Legalább maguk higgyék el, hogy ezt a húségjutalomból vettem.

Ezt a fát akkor ültették, amikor a beköltözés első határidejét módosították.

Rajzolta: Szarka Tibor

A tartalomból:

**PÁRTÉPÍTÉS
A III. SZ.
BÁNYAÜZEMEN**

**AKIK
ELÉGEDETLENEK
A III SZÁZALEKKAL**

**KULCSÁTADÁS
AZ ÉRCBÁNYÁSZ
UTCÁBAN**

**BARLANGKUTATÓK
KÖZÖTT**

**A FRANCIA
URÁNIPARRÓL**

**MÉV-AUTÓSOK
SIKERE
KAPOSVÁRON**

Ércbányász

VII. ÉVFOLYAM 18. SZÁM ÁRA: 1,50 FORINT 1980. SZEPTEMBER 15.

Bányásznap kiüntetések

A 30. bányásznapon kiemelkedő gazdasági és társadalmi munkájuk elismeréseként a Kiváló Bányász miniszteri kitüntetését Baksa János csapatvezető vájár, Cserna Sándor csapatvezető vájár, Csiki Lázár csapatvezető vájár, a II. sz. bányauzem dolgozó, Pethő Ernő főbányamester, a III. sz. bányauzem dolgozója és Kréth Péter vájár, Lehoczki Mátyás körletvezető, Sebestyén Imre vájár, a IV. sz. bányauzem dolgozója vehették át.

A Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetés Békési Pál ércszállító gépkocsivezető, Szolgáltató üzem, dr. Böhm János osztályvezető, Központ, Czencz László műszerész, Kutató-mélyfúró üzem, Domján István lakatos csoportvezető, EDÜ, Dravec Károly szakvezető vájár, III. sz. bányauzem, dr. Földesi Erzsébet főorvos, Egészségügyi szolgálat, Futács Kálmán statisztikus, III. sz. bányauzem, Hajnal Emil mozdonyvezető, IV. sz. bányauzem, Jelenik László csapatvezető vájár, II. sz. bányauzem, Krajcár Ferenc osztályvezető, Központ, Müller Ferenc főfűrőmester, Kutató-mélyfúró üzem, Nemeskéri Péter főművezető, Kísérleti kutatási és automatizálási üzem, Öhmüller Miklósné titkárnő, Központ, Vámosi József csapatvezető vájár, II. sz. bányauzem dolgozója kapta.

A Központi Földtani Hivatal elnöke a bányászat területén elért kimagasló eredményeiért Szabó Levente geofizikus mérnököt, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem dolgozóját Kiváló Munkáért kiüntetésben részesítette.

Nyugállományba vonulása alkalmából a nehézipari miniszter Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesítette Frenzl Balázs műszakj fordítót, a Központ dolgozóját.

A Bányász Szolgálati Érdemérem arany fokozatát a bányászatban eltöltött 25 éves föld alatti, illetve 30 éves külszíni munkaviszonyuk alapján ötvenhárom dolgozónk vehette át.

A bányászatban eltöltött 20 éves föld alatti, illetve 25 éves külszíni munkaviszony alapján Bányász

Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát 209 dolgozónk kapta meg.

A Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát 220-an vehették át 10 éves föld alatti, illetve 15 éves külszíni munkájukért.

A II. sz. bányauzemben 20-an, a III. sz. bányauzemben 15-en, a IV. sz. bányauzemben 25-en, az EDÜ-ben 18-an, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben 5-en, a Kutató-mélyfúró üzemben 7-en, a Szolgáltató üzemben 24-en, míg a Központban és az Anyag- és áruforgalmi főosztályon 10-en, illetve 4-en részesültek Kiváló Dolgozó kiüntetésben. Vezérigazgatói dicséretet 71 dolgozónk kapott. A 30. bányásznapon több mint 1 millió forint pénzjutalom került kifizetésre.

Kiemelkedő eredmény

Az M-7-es berendezéssel dolgozó kollektíva egy csoportja (balról) Kovács László fűrőmunkás, Lauer János üzemegységvezető, Tusics Gyula fűrőmester, Galambos Géza fűrőmunkás és Márfi Ernő vezető fűrőmester, a szocialista brigád vezetője. Egyed Imre felvétele

A 35 éve létrehozott pécsi határőrkerületnek vállalatunk kollektívája nevében Tóka Jenő vezérigazgató adta át a csapatszázlót.

Képeink a zászlóátadási ünnepségen készültek a siklósi határőrlelkényében. Told Árpád felvétele

Újabb rekord

Az Ércbányász július 1-i számában „Új rekord született” cím alatt köszöntöttük az M-7-es berendezés kollektíváját, amikor túlfúrta az addig mélységi rekordként ismert 2105 folyómétert. Akkor 2200 folyóméter mélység elérése volt a cél. De ahogy ez lenni szokott — evés közben jön meg az étvágy — a geológia további mélység földtanj viszonyaira is kíváncsi volt, így lett 2200 folyóméterből 2400 folyóméter. A magfúrás történetében hazai viszonylatban is kiemelkedő eredménynek számít a Zif-1200-as géppel lefúrt 2400 méter.

— A szocialista brigád — 14 boldog fúrós — vezetőjétől, Márfi Ernőtől kérdeztük, hogyan sikerült 1200-as berendezéssel ilyen sikert elérni?

— Nem volt könnyű, de a brigád jól együtt volt. Mindenki a tudása legjavát adta, főmester, mester, szakmunkás, segédmunkás egyaránt — mondta Márfi Ernő. — A fúrólukát mentésben vettük át. Ez nem sok jóval biztatott. A befejezésig is sok buktatót kellett legyűrünk. Gyakori rudazattörések, állandó iszapvesztés, időnként gyémántkorona ellátási zavarok nehezítették a munkát. Különösen 2000 méter alatt állandó feszültségben éltünk. Volt úgy, hogy 60 centiméter fúrás után kellett kiépitni a két kilométernél is hosszabb szerkezést. Egy ilyen kiépités 8 óránál is több időt jelentett. Küzdelem volt ez a javából, de sikerült.

— Mire gondol vissza legszívesebben a rekorddal kapcsolatban?

— A július 25-i éjszakra, ugyanis akkor értük el a 2400 métert.

— Mi az, amire nem szívesen gondol?

— Az összes többire, — de ezt már nevetve mondja, felszabadultan az egyhónapos feszültség alól.

— Mi kell az ilyen ered-

nának a környéken, közelebb a családhoz.

A fúrós műszakiak együtt törték a fejüket a technológián. A szerszám súlyát szinte a minimálisra kellett csökkenteni, de úgy, hogy biztonságot ne sértsen. Meg kellett találni a legmegfelelőbb iszapösszetételt. A gépészek mindent elkövettek a gép biztonságos üzemelése érdekében. Új hűtési rendszert dolgoztak ki a nagy igénybevétel miatt mind jobban átforrósodó kétoldos hűtésére. Naponta szinte minden csavart ellenőriztek.

— Úgy tudom, a karotázás részlegnek is megvolt a maga gondja, — szakítottam félbe.

— Úgy van. Erre is ki-tertem volna. A talpon a forráspont feletti hőmérséklet leküzdésén túl a vékony átmérőjű szondákat is biztosítani kellett. Azokat működés közben hasonló körülmények között kellett kikísérletezni. Nos, elmentek az „olajosokhoz” és egy általuk mélyített nagy mélységű lyukban sikerült a kísérleteket elvégezni úgy, hogy idehaza ment minden mint a karikacsapás.

— Jó gép ez — kapcsolódik a beszélgetésbe Tusics Gyula fűrőmester. — Nem hagyott bennünket cserben, de mi se őt. Igaz, 2000 méter után szegény prüsszögte az olajat, de végig kitartott — és ujjai-
val úgy simít végig a gépen, mintha egy engedelmes paripa sörényét simogatná. A régi géppel a ki-és beépítés kétszer annyi időt vett volna igénybe.

Elköszöntünk a rekorderektől. Már magunk mögött hagytuk Gálósfát, amikor a csendet Lauer János üzemegységvezető törte meg.

— Kemény fiúk ezek. Az előbb közöltem velük, hogy a következő munka Pusztavámon lesz. Szemük se rebent, pedig tudom, hogy a pécsiek szívesen marad-

A vállalat vezetősége az eredményes munkát 30 000 forinttal jutalmazta, mi pedig e lelkes kollektívának további sikereket és jó egészséget kívánunk.

Dr. Tóka István

KISZ-szervezeteink az Edzett ifjúságért

ALékai János üzemi KISZ-szervezet és a Kilián György nevét viselő alapszervezet közösen rendezte meg július hónapban a hagyományos kispályás labdarugó-bajnokságot a III. sz. bányász üzem alapszervezetei részére. Két csoportban selejtező körmérkőzéseket vívtak egymással a csapatok az elődöntőbe jutásért, majd onnan csak győzelemmel lehetett a döntőbe jutni.

A tornának az volt a célja, hogy a KISZ-alapszervezetek és az ifjúsági szocialista brigádok tagjai sportolási lehetőséget kapjanak, továbbá, hogy az Edzett Ifjúságért mozga-

lomban vállaltakat teljesíteni tudják.

A sok társadalmi munkával és anyagi ráfordítással felújított bitumenes pályán sikeres volt a három hétig tartó rendezvényorozat. Minden csapat lejátszolta a mérkőzését a kijelölt időben. Míg tavaly voltak olyan csapatok melyek még a kezdőlétszámot sem tudták biztosítani, most állandóan 10-12 fő állt készenlétben egy-egy alapszervezetnél.

Változatos, jó iramú mérkőzéseket láthatott a nézőközönség a torna során. A csapatok tudásszintje közel azonos volt, így elég nehezen bírtak egymással. Végül is a Lékai Kupát ismét a Szalai András KISZ-alapszervezet nyerte meg. A döntőben drámai küzdelemben 0:2-ről fordították saját javukra az eredményt.

Az ünnepélyes eredményhirdetésekor a moszk-

vai olimpia szignálja után vehette át a győztes csapat a vándorszerleget és a díjakat (Misa mackókat), majd a helyezettek kapták kézhez az oklevelet. Végül a legeredményesebb góllövő játékos is jutalmazták oklevéllel és ajándéktárgy-gyal.

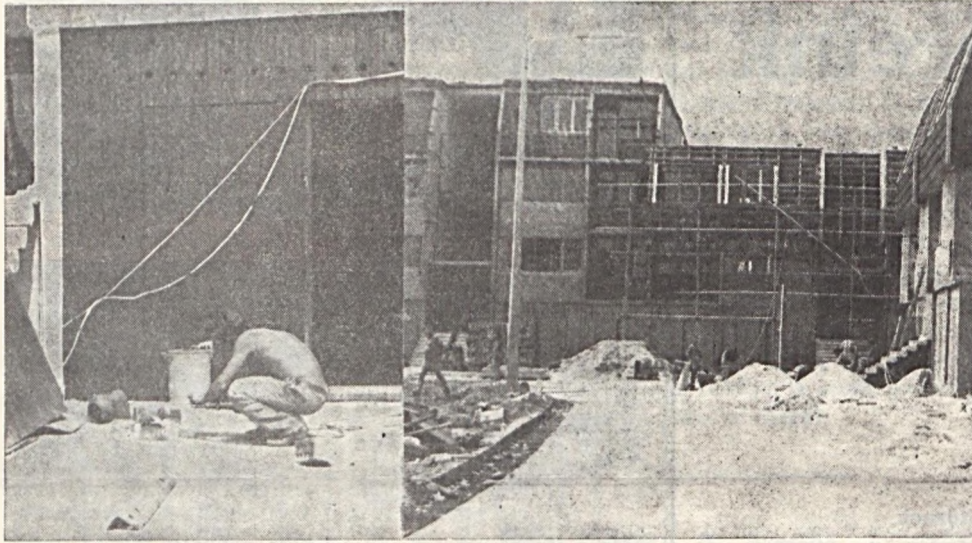
Az 1980. évi Lékai Kupa labdarugótorna végeredménye: I. Szalai András KISZ-alapszervezet, II. Kilián György alapszervezet, III. Kállai Éva irodai KISZ-alapszervezet.

A legeredményesebb játékos az első helyezett csapatból került ki Mikola Jenő személyében, aki 11 gólt szerzett.

F. J.

Lékai Kupa

Bányászlakások a Hajnalka utcában

Felvételünkön az Érebányász utcai egy ha úgy tetszik Hajnalka utcai építkezés látható. Munka még akad bőven. Az építők azonban igyekeznek mindent megtenni azért, hogy újabb határidő módosításra ne kerüljön sor s a lakók mielőbb beköltözzenek. Így legyen!

Veress Tamás felvétele

Szellemi vetélkedők, sportversenyek, játékok

AMÉV KISZ-bizottság és a vállalati szakszervezeti bizottság ebben az évben is biztosította Magyarhertelenden a IV. sz. bányász üzem üdülőtelepén dolgozóink gyermekeinek üdültetését. Négy, egy-egyhetes turnusban történt a gyermekek üdültetése, s az egyes turnusokban 36-40 gyerek kapott helyet.

Idén a három bányász üzem és a Szolgáltató Üzem ifjúsági kaptak táborvezetői megbízást, akik mellett 2-2 pedagógus is tevékenykedett a 39-es dandár utti iskolából.

A tapasztalatokról szólva el kell mondani, hogy ezúttal sokkal felkészültebb ifjúság irányította a tábort, mint tavaly. Most az egyes turnusokban első osztályostól nyolcadik osztályosig vegyesen voltak a gyerekek, míg a tavalyi esztendőben kis- és nagycsoportos turnusok voltak.

A gyerekek hamar beilleszkedtek a közösségbe, mivel a 4-6 személyes faházakban általában a maguk választotta pajtasok kerültek. Minden faházban volt egy szobaparancsnoka, aki felelt a szoba rendjéért és tisztaságáért. A gyerekek játékos keretek között kényeszerülnek arra, hogy rendet tartanak a szekrényükben, szobájukban. Azok a pajtasok, akik még nem tudnak beágyazni, takarítani, a nagyobbaktól mindezt megtanulhatják.

A gyerekekkel közösen alakítottuk ki a napi programokat, ami aktivitásra serkentette őket. Természetesen a fürdés volt az elsődleges. Délelőtt két órát délután 3-4 órát fürdtek a gyerekek a jó idő esetén a 35 fokos vízben.

Fürdés előtt sportversenyek, este szellemi vetélkedő és discó színesítette a programot. Nagy élményt jelentett számukra a számháború, a rözséggyűjtés, a tábori műsor, a szalonnasütés, és az utolsó

Gyermeküdültetés

Hertelenden

éjszakai mókázás szellemjával egybekötve.

Ez évben ha jó volt az idő, minden turnus a KISZ-bizottság különautóbuszával kirándult Máré várához is.

Az üdültetés a strand területén levő étteremben történt. Itt az aznapi „ügyletek”, terítették. Az ételmenyiség nagyobb lett a tavalyihoz képest, de némi minőségi javításra rárélt volna.

A tábor játékeszköz ellátása bővült néhány érdekes játékkal, de még mindig csak jó közepesre értékelhető. Nem győzte a MÉV KISZ-bizottság ellátni a tábort gumilabdával, pingpongtúróval, labdával. A tollaslabdának is nagy keletje volt. Remény van arra, hogy jövőre minden üzemi KISZ-szervezet támogatni fogja a gyermeküdültetést.

Ugy véljük, hogy a jövőbeni

táborozáshoz több olyan pedagógust és ifjúsági vezetőt kell kiválasztani, aki tisztában van a feladatokkal, hogy ezzel is segítsük a gyerekek egyhetes játékos pihenését, s a résztvevők minél több élménnyel térhessenek vissza otthoni környezetükbe. Franyó József

OLIMPIAI TOTÓ

Az augusztus 1-i számunkban közölt Olimpiai Totó helyes megfejtése: 2, x, 1, x, 2, x, 2, 2, x, 2, x, x, 2.

Könyvjutalomban részesültek: Bosznay Pál (Pécs, Éva u. 7.), Vogronics Zoltán (EDÜ IV. úc.), Takács Rita (Pécs, Szigeti u. 4/b.), Sőr Lajos (Pécs, Acsády u. 10), Bak Imre (Pécs, Radnóti u. 5/b).

A nyereményeket postán küldjük el.

Horgász Kupa

A Bányai Dolgozók Szakszervezetének OKGT Trösztbizottsága az idén hatodik alkalommal szervezte meg az Országos Olajbányász Horgász Kupát augusztus 9-10-én. A rangos rendezvényen, amelyet az idén Szajolban rendeztek, vállalatunk horgász egyesületének öt fős csapata is részt vett Szili Mihály alelnök vezetésével. A csapat tagjai voltak: Czencz László, ifj. Szeghy Károly, Nagy Sándor, Szilágyi Gyula.

Bányásznap ajándék

A sportklub

A vállalatnál az Érebányász SC ideje alatt már volt klubélet. Közben megalakult a PMSC, a sportkör megszűnt, és vele együtt a sportklub is. S most hosszú évek után a vszb jóváhagyta a tömegsport bizottság javaslatát és a volt kiállító helyiséget szeptember 1-vel sportklubba nyitvánította.

A klub rendeltetése a sportolóknak és szurkolóknak biztosítani a szabad idő hasznos eltöltését, helyet adva a szórakozásnak, pihenésnek.

Mi áll a sportolók rendelkezésére? Izlésesen berendezett terem, 16 féle szórakoztató játék, tévé, rádió, újságok, képes folyóiratok.

A klubot csak vállalati dolgozók és családtagjaik látogathatják.

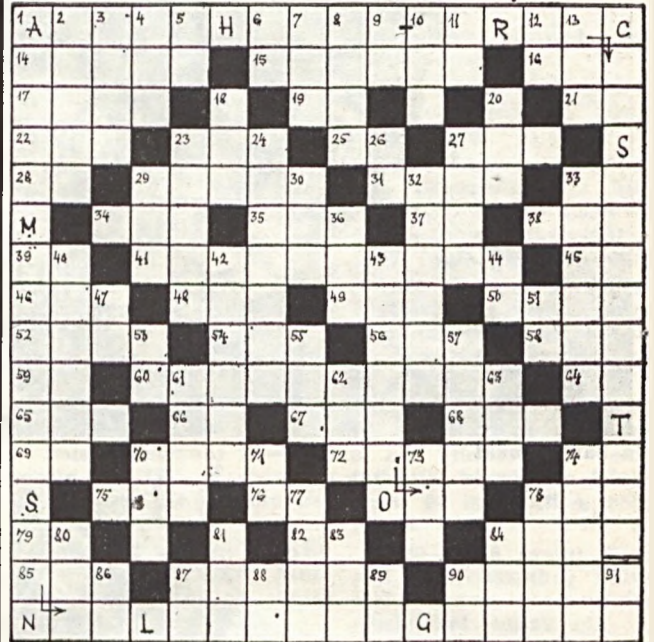
Az összes klubhelyiségben a szeszesital fogyasztása tilos. Ez vonatkozik a sportklubra is, kivétel a zártkörű rendezvény. A sportklub nyitvatartási ideje 16-20,30 óráig, szombat és vasárnap kivételével.

Az ügyeletestől kölcsönvett játékok használata térítésmentes. Reméljük, a klub megnyitásával bővül a dolgozók kulturáltabb szórakozási lehetősége.

Kovács Miklós

REJTVÉNY

Rejtvényünk függ. 43. és 42. sorában szereplő költő Nap-üli föld című verséből idéztünk a vizsz. 1. és függ. 1. sorában. Megfejtésül az idézetet és a költő nevét kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1980. szeptember 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

Vizszintes: 14. Város Kanada-ban. 15. Ritka fém. 16. Angyal rang. 17. Fundamentum. 19. M. R. 21. Tetejébe. 22. Házikó. 23. Víziállat. 25. Kérdőszó. 27. Szovjet gépkocsitípus. 28. A. K. 29. Előbbre jut. 31. Csomagolóeszköz. 33. A. K. 34. Nóta. 35. Folyó - spanyolul. 37. Cirkon vegyjele. 38. Sportkellék. 39. B. S. 41. Fejet hajtogató. 45. A. K. 46. OZI 48. Nem ez. 49. Egyesülethez tartozik. 50. Peru fővárosa. 52. Gabonakereszt. 54. Skálahang. 56. Sors - németül. 58. Végtag. 59. B. N. 60. Meghittén. 64. N. A. 65. Becézett férfinév. 66. N. L. 67. Székesegyház. 68. Kettőzött mássalhangzó. 69. Réntum. 70. Forma. 72. Népszerű író, humorista. 74. P. J. 75. Női név. 76. Rangjelző. 78. Nem főlé. 79. O. I. 82. Idős - röviden. 84. Város Algériában. 85. Azonos mássalhangzó. 87. Kifizetés. 90. Mezőgazdasági dolgozó.

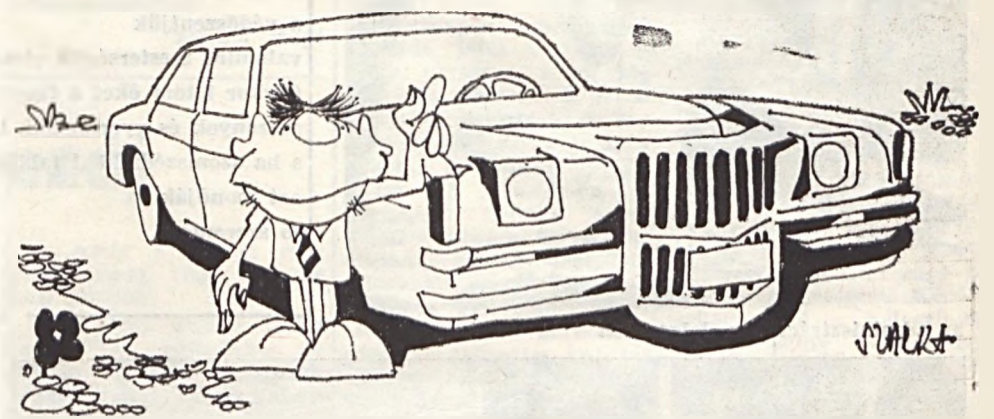
Zamat. 27. Csukott. 29. Tajték. 30. Erőmértékegység. 32. Illatos. 33. Kozák parancsnok. 36. Amott. 40. Szemérmes. 44. Kutyalak. 47. Sértesen. 51. Rómával negyvenkilenc. 53. Kutyá. 55. Kötelleket bont. 57. Végteleül sandít. 61. Hajtás. 62. Futomadár. 63. Kettőzött mássalhangzó. 70. Ora mért. 71. Jelenleg. 73. Kelet - németül. 74. Fensik. 77. Turzás. 78. Afrikai nép tagja. 80. Szájban van. 81. Német névelő. 83. Északi nép. 84. Kevert rom. 86. Nátrium. 87. Körülbelül. 88. A. V. 89. Eszt azonos nemű betűi. 90. A. O. 91. Indták.

Juhász Károly

Lapunk augusztus 1-i számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Nyar van. Minden beérett. Gyümölcs lett a virághó. Ime, mit a remények Jósoltak a világról.

Könyvjutalomban részesültek: Tóth Mariann (Pécs, Pelérdi u. 27.), Sőr Lajosné (Pécs, Acsády u. 10. IX. 1.), Tassi János (IV. sz. bányász üzem).

Legalább maguk higgyék el, hogy ezt a húségjutalomból vettem.

Ezt a fát akkor ültették, amikor a beköltözés első határidejét módosították.

Rajzolta: Szarka Tibor

A tartalomról:

**PÁRTÉPÍTÉS
A III. SZ.
BÁNYAÜZEMEN**

**AKIK
ELÉGEDETLENEK
A 111 SZÁZALÉKKAL**

**KULCSÁTADÁS
AZ ÉRCBÁNYÁSZ
UTCÁBAN**

**BARLANGKUTATÓK
KÖZÜTT**

**A FRANCIA
URÁNIPARRÓL**

**MÉV-AUTÓSOK
SIKERE
KAPOSVÁRON**

Ércbányász

VII. ÉVFOLYAM 18. SZÁM ÁRA: 1,50 FORINT 1980. SZEPTEMBER 15.

Bányásznap kiüntetések

A 30. bányásznapon kiemelkedő gazdasági és társadalmi munkájuk elismeréseként a Kiváló Bányász miniszteri kitüntetést Baksa János csapatvezető v. járás, Cserna Sándor csapatvezető v. járás, Csiki Lázár csapatvezető v. járás, a II. sz. bányáuzem dolgozó, Pethő Ernő főbányamester, a III. sz. bányáuzem dolgozója és Kréth Péter v. járás, Lehoczki Mátyás körletvezető, Sebestyén Imre v. járás, a IV. sz. bányáuzem dolgozója vehették át.

A Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést Békési Pál ércszállító gépkocsivezető, Szolgáltató üzem, dr. Böhm János osztályvezető, Központ, Czencz László műszerész, Kutató-mélyfúró üzem, Domján István lakatos csoportvezető, EDÜ, Dravec Károly szakvezető v. járás, III. sz. bányáuzem, dr. Földesi Erzsébet főorvos, Egészségügyi szolgálat, Futács Kálmán statisztikus, III. sz. bányáuzem, Hajnal Emil mozdonyvezető, IV. sz. bányáuzem, Jelenik László csapatvezető v. járás, II. sz. bányáuzem, Krajcár Ferenc osztályvezető, Központ, Müller Ferenc főfúrómester, Kutató-mélyfúró üzem, Nemeskéri Péter főművezető, Kísérleti kutatási és automatizálási üzem, Ohmüller Miklós néptitkár, Központ, Vámosi József csapatvezető v. járás, II. sz. bányáuzem dolgozója kapta.

A Központi Földtani Hivatal elnöke a bányászat területén elért kimagasló eredményeiért Szabó Levente geofizikus mérnököt, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem dolgozóját Kiváló Munkáért kitüntetésben részesítette.

Nyugállományba vonulása alkalmából a nehézipari miniszter Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesítette Frenzl Balázs műszaki fordítót, a Központ dolgozóját.

A Bányász Szolgálati Érdemérem arany fokozatát a bányászatban eltöltött 25 éves föld alatti, illetve 30 éves külszíni munkaviszonyuk alapján ötvenhárom dolgozónk vehette át.

A bányászatban eltöltött 20 éves föld alatti, illetve 25 éves külszíni munkaviszony alapján Bányász

Szolgálati Érdemérem ezüst fokozatát 209 dolgozónk kapta meg.

A Bányász Szolgálati Érdemérem bronz fokozatát 220-an vehették át 10 éves föld alatti, illetve 15 éves külszíni munkájukért.

A II. sz. bányáuzemben 20-an, a III. sz. bányáuzemben 15-en, a IV. sz. bányáuzemben 25-en, az EDÜ-ben 18-an, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben 5-en, a Kutató-mélyfúró üzemben 7-en, a Szolgáltató üzemben 24-en, míg a Központban és az Anyag- és áruforgalmi főosztályon 10-en, illetve 4-en részesültek Kiváló Dolgozó kitüntetésben. Vezérigazgatói dicséretet 71 dolgozónk kapott. A 30. bányásznapon több mint 1 millió forint pénzzutalom került kifizetésre.

Kiemelkedő eredmény

Az M-7-es berendezéssel dolgozó kollektíva egy csoportja (balról) Kovács László fúrómunkás, Lauer János üzemegységvezető, Tusics Gyula fúrómester, Galambos Géza fúrómunkás és Márfi Ernő vezető fúrómester, a szocialista brigád vezetője.

Egyed Imre felvétele

A 35 éve létrehozott pécsi határőrkerületnek vállalatunk kollektívája nevében Tóka Jenő vezérigazgató adta át a csapatszászlót.

Képeink a zászlóátadási ünnepségen készültek a siklósi határőrlaktanyában. Toldi Árpád felvételei

Újabb rekord

Az Ércbányász július 1-i számában „Új rekord született” cím alatt köszöntöttük az M-7-es berendezés kollektíváját, amikor túlfúrta az addig mélységi rekordként ismert 2105 folyómétert. Akkor 2200 folyóméter mélység elérése volt a cél. De ahogy ez lenni szokott — éves közben jön meg az étvágy — a geológia további mélységi földtani viszonyaira is kíváncsi volt, így lett 2200 folyóméterből 2400 folyóméter. A magfúrás történetében hazai viszonylatban is kiemelkedő eredménynek számít a Zif-1200-as géppel lefúrt 2400 méter.

— A szocialista brigád — 14 boldog fúró — vezetőjétől, Márfi Ernőtől kérdtük, hogyan sikerült 1200-as berendezéssel ilyen sikert elérni?

— Nem volt könnyű, de a brigád jól együtt volt. Mindenki a tudása legjavát adta, főmester, mester, szakmunkás, segédmunkás egyaránt — mondta Márfi Ernő. — A fúrólyukat mentésben vettük át. Ez nem sok jóval biztatott. A befejezésig is sok buktatót kellett legyűrnünk. Gyakori rudazattörések, állandó iszapvesztés, időnként gyémántkorona ellátási zavarok nehezítették a munkát. Különösen 2000 méter alatt állandó feszültségben éltünk. Volt úgy, hogy 60 centiméter fúrás után kellett kiépíteni a két kilométernél is hosszabb szerkezatot. Egy ilyen kiépítés 8 óránál is több időt jelentett. Küzdelem volt ez a javából, de sikerült.

— Mire gondol vissza legszívesebben a rekorddal kapcsolatban?

— A július 25-i éjszakára, ugyanis akkor értük el a 2400 métert.

— Mi az, amire nem szívesen gondol?

— Az összes többire, — de ezt már nevetve mondja, felszabadultan az egyhónapos feszültség alól.

— Mi kell az ilyen ered-

mény eléréséhez? Mit tanácsol fúró társainak?

— Először is gondolkodó ember, jó gép, körültekintő munkaszervezés és anyagellátás és ha mind együtt van, megfelelő öblítőiszap. Erre hívom fel a figyelmet. Soha nem sikerült volna ennyit fúrni, ha a fúrószapra nem fordítunk akkora gondot, mert a lyuk csak 955 méterig volt lecsövezve.

— Az 1200-as gép hogyan bírta a terhelést ekkora mélységben?

— Jó gép ez — kapcsolódik a beszélgetésbe Tusics Gyula fúrómester. — Nem hagyott bennünket cserben, de mi se őt. Igaz, 2000 méter után szegény prüsszögte az olajat, de végig kitartott — és ujjalval úgy simít végig a gépen, mintha egy engedelmes paripa sörényét simogatná. A régi géppel a ki- és beépítés kétszer annyi időt vett volna igénybe.

Elköszöntünk a rekordrektől. Már magunk mögött hagytuk Gálosfát, amikor a csendet Lauer János üzemegységvezető törte meg.

— Kemény fiúk ezek. Az előbb közöltem velük, hogy a következő munka Pusztavámon lesz. Szemük se rebbent, pedig tudom, hogy a pécsiek szívesen marad-

nának a környéken, közelebb a családoz.

A fúrók műszakiak együtt törték a fejüket a technológián. A szerszám súlyát szinte a minimálisra kellett csökkenteni, de úgy, hogy biztonságot ne sértsen. Meg kellett találni a legmegfelelőbb izzapösszetételt. A gépészek mindent elkövettek a gép biztonságos üzemelése érdekében. Új hűtési rendszert dolgoztak ki a nagy igénybevétel miatt mind jobban átforrósodó kötéldob hűtésére. Naponta szinte minden csavart ellenőriztek.

— Úgy tudom, a karot-tás részlegnek is megvolt a maga gondja, — szakított félbe.

— Úgy van. Erre is kitértem volna. A talpon a forráspont feletti hőmérséklet leküzdésén túl a vékony átmérőjű szondákat is biztosítani kellett. Azokat működés közben hasonló körülmények között kellett kikísérletezni. Nos, elmentek az „olajosokhoz” és egy általuk mélyített nagy mélységű lyukban sikerült a kísérleteket elvégezni úgy, hogy idehaza ment minden mint a kari-kacsapás.

— A rekord nem öncélú. A földtani adatok, melyeket a mélyítés során tapasztaltak a geológusaink, további távlatokat nyitottak az ezredfordulóra. A későbbiek során a fúrólyuk termálkútként is kiképezhető és biztosíthatja a környék melegvízellátását — mondta Lauer János.

A vállalat vezetősége az eredményes munkát 30 000 forinttal jutalmazta, mi pedig e lelkes kollektívának további sikereket és jó egészséget kívánunk.

Dr. Tóka István

Pártépítés a III. sz. üzemben Tudatosan, célirányosan

Az üzemi pártbizottság mellett működő pártépítési munkabizottság I. féléves feladatai között szerepelt a III. sz. bányauzem alapszervezeteiben folyó tagfelvételi tevékenység vizsgálata. Az erről készült betérjesztést a közelmúltban tárgyalta az üzemi vb.

A tapasztalatokról és a további tennivalókról Völgyi Gyula szervező titkártól kértünk felvilágosítást.

— A párttagok felvételére vonatkozó elvek hogyan érvényesülnek az üzemi alapszervezetekben?

— Elmondhatjuk, hogy az ide vonatkozó elveket az alapszervezetek betartják. Tagépítő munkájukat alapvetően ezek szerint végzik, törekednek arra, hogy minden esetben maradéktalanul eleget tegyenek a követelményeknek.

— Beszélhetünk-e arról, hogy a párttaggá nevelés tudatos, célirányos tevékenységet jelent?

— Igen. Ugyanis a vezetőségek bő ismeretekkel rendelkeznek a területükön dolgozók gazdasági, társadalmi tevékenységéről, emberi tulajdonságairól. Szoros kapcsolatot alakítottak ki a KISZ-alapszervezetek vezetőségeivel, a szakszervezeti bizalmiakkal, a szocialista brigádok vezetőivel, s nem utolsósorban a gazdasági vezetőkkel. A tőlük szerzett információk is hozzájárulnak ahhoz, hogy tagfelvétel szempontjából kiválasztásra az arra legalkalmasabbak kerüljenek. E munka előkészítési szakaszában a tömegszervezetekben dolgozó kommunisták is hasznos segítséget adnak egyéni

példamutatással, felvilágosító, nevelő munkával.

— A pártépítésben milyen szerepet vállalnak a pártcsoportok?

— Döntő szerepet. Elsősorban az előkészítési és felkészítési szakaszban. Feladataikat általában jól oldják meg. Mintegy jelzőrendszerként funkcionálnak és gyakran javasolnak arra érdemes fiatalokat a vezetőségeknek.

Minden alapszervezet rendelkezik úgynevezett „foglalkozási listával”, amelyben számon tartják azokat a pártonkívülieket, akiket felkészíthetnek a párttagságra. Egyébként a listán szereplők körülbelül kétharmada kerül felvételre.

— Milyen módszerek alakultak ki a felvételüket kérők elméleti, politikai felkészítésére?

— A felkészítést az alapszervezetek végzik. Közös céljuk: a leendő párttaggal minél mélyebben megismertetni a szervezeti szabályzatot, a kongresszusi határozatokat, pártunk politikájának a lényegét. Az egyéni felkészülés során elősajátított ismeretek mélységéről beszélgetés formájában győződnek meg.

— Mik a tapasztalatok az ajánlók kapcsolataiban?

— A tagfelvételi gyakorlatban már szinte törvényszerű, hogy — fiatal esetén — az egyik ajánló a KISZ-alapszervezet taggyűlése, ezt pártalapszervezeteink meg is követelik. A másik ajánlót többségében a kérelmező választja. Az ajánlók általában komolyan veszik szerepüket. A jelöltek példaképnek is tekintik ajánlóikat, akik felvétel után is gondját viselik patronáltjuknak.

Az ajánlók kisebb részéről ugyanez már nem mondható el. Ők a felvétellel feladatukat befejeztek tekintik s az új párttag cselekedetelért már nem vállalnak felelősséget.

A KISZ-alapszervezeteknél esetenként sablonossá, mechanikussá válik az ajánlás, kevés érzelmi töltést visznek a párttagajánlói munkába.

— Az elmondott hiányosságok megszüntetése mellett melyek a fő feladatok a munkaterületen?

— Az alapszervezetek vezetőségei bővítsék személyes kapcsolataikat a pártonkívüli dolgozókkal, népszerűsítsék és tudatosítsák a párt politikáját, a kommunisták pedig példamutatásukkal tegyék azt vonzóvá. Mindezeket kívül a tagfelvételnél nemcsak a jelölt jó tulajdonságairól essék szó, hanem emberi hibáiról is, amelyek leküzdésében adjunk meg az új párttagnak minden segítséget és támogatást, hogy mielőbb igazi kommunista válasszon.

H. I.

Köszöntjük a törzsgárdát

Arany pecsétgyűrű húszéves föld alatti, illetve huszonöt éves külszíni szolgálatért

A 30. bányásznapon tovább bővült az arany pecsétgyűrűveit kitüntetett vállalati törzsgárda létszáma, 212 dolgozó vette át a vállalat legmagasabb elismerését a 20 éves föld alatti tevékenységért, illetve a 25 éves külszíni munkáért járó arany pecsétgyűrűt. A bányásznap tiszteletére rendezett ünnepségen az alábbiak vehették át az aranygyűrűt:

II. SZ. BÁNYAÜZEM

Andrics László aknász, Baráth Sándor akkumulátortöltő, Bálint József lakatos, Beck József fűrészmester, Bognár József robbantómester, Bogdán János csatlós, Brém Pál robbantómester, Császár Ferenc fűrészlős, Diósi Ernő operátor, Elter István technikus, Ferenczy Gábor robbantómester, Freiszleben Dezső vágár, Gábor Lajos aknavágár, Gunszt István csatlós, Hederics István fűrészlős, Hegedűs József lakatos, Hendzel Lajos mozdonyvezető, Hodosán László robbantómester, Hódosi Ferenc vágár, Hollósi Gyula fűrészlős, Horváth V. Ferenc mozdonyvezető, Imrő György csatlós, Ili Endre akkumulátortöltő, József László mozdonyvezető, Kalmár Ferenc vágár, Kasik György vágár, Kiss Ferenc segédmunkás, Kovács

István fűcsatlós, Könczöl Boldizsár segédmunkás, Kőröshegyi István szb-titkár, Krix István lakatos, Kun Sándor vágár, K. Nagy Sándor vágár, Matusa József robbantómester, Mátyás Ferenc robbantómester, Molnár Ferenc fűcsatlós, Nagy Ernő operátor, Orosz Károly fűrészmester, Panek Lajos segédmunkás, Pető Dezső szállítógépész, Pohl István robbantómester, Schillinger József szállítógépész, Szabó József vágár, Szamek Ferenc robbantómester, Szalontai László villanyszerelő, Tóth Ferenc csillés, Tóth György mérnök, Turi László főaknász, Vadász László mérnök, Vass Antal robbantómester, Gál Gyula lakatos.

III. SZ. BÁNYAÜZEM

Bátai József technikus, Bosnyák István vágár, Friss Ferenc vágár, Gógl Ernő aknász, Gáspár Imre főcsatlós, Harkai János vágár, Harcz Ferenc operátor, Gencsi Gyula vágár, Karancsi László vágár, Kálsecz István művezető, Laki József vágár, Molnár Lajos operátor, Nagy József vágár, Németh Szilárd körletvezető, Pammer Jenő technikus, Pereg József vágár, Gáspár János szállítógépész, Sors Kázmér lakatos, Schmidt Nándor aknavágár, Süli István szállítógépész, Simon Sándor szállítási felvigyázó,

Simon Miklós technikus, Szabó Ferenc robbantómester, Török Mihály aknász, Vass Ferenc, Végső Ferenc, Végső Sándor szállítási felvigyázók, Völgyi Gyula villanyszerelő.

IV. SZ. BÁNYAÜZEM

Balogh György csillés, Burján István aknász, Beregszászi László vágár, Bócsi András segédvágár, Bodor György szivattyúkezelő, Csöndör János aknász, Daczó Ernő körletvezető, Dezső Imre részlegvezető,

Farkas György csatlós, Fekete András vágár, Fergelt István vágár, Fink Antal vágár, Fodor József csillés, Füge Ernő lakatos, Gregor Márkus robbantómester, Gróf Béla vágár, Gombor Lajos segédvágár, Hauszmann Ervin technikus, Horváth János vágár, Horváth József fűcsatlós, Héhl Antal vágár, Hézsó Zoltán lakatos, Illés Sándor akkumulátortöltő, Komlós Imre aknász, Konkoly Sándor vágár, Kovács István vágár, Kecskés Tamás csatlós, Kinczler József vágár, Kovács László vágár, Kiss József vágár, Körmőcz János vágár, Lovász László körletvezető h., Magyar János vágár, Maszla-vér László vágár, Nagy István fűcsatlós, Nagy János vágár, Nagy Sándor vá-

jár, Németh István fűcsatlós, Németh László vágár, Pálmai József körletvezető, Peresztegi Zoltán aknász, Pordány Sándor lakatos, Rácz Imre vágár, Rinyai József vágár, Scherczy József vágár, Suhanyeczki István vágár, Szőke Sándor vágár, Szabó József vágár, Szabó Sándor vágár, Szatanek József fűrészmester, Szigeti András fűcsatlós, Turbékai László lakatos, Varga Géza technikus, Weisenbach György operátor, Varga Béla fűcsatlós.

ÉRCDŰSÍTŐ ÜZEM: Babócsai Lajos vágár, Barna Béla közgazdász, Benkő József vegyipari szakmunkás, Bérés György vágár, Csárik Lajos művezető, Frick József vágár, Herman Ferenc vágár, Kapitány János gépkezelő, Koszér Endre üzemrészesvezető, Lovász Gyula vágár, Panta Jenő villanyszerelő, Percz István vágár, Solymosi István esztergályos, Sztakó János vágár.

KUTATÓ-MÉLYFŰRŐ ÜZEM: Csicsely János fűrészmester, Balogh István műszaki rajzoló, Dékány László személyzeti vezető, Emődi János előadó, Faubel Antal szakmunkás, Glöckner Jánosné, Lendvai László technikusok.

(Folytatás a 3. oldalon)

Erősödött a bányászszakszervezetek egysége

Eredményesen zárult a VIII. bányász szakszervezeti világkongresszus

A Bányász Szakszervezetek Nemzeti Szövetsége VIII. Nemzetközi Konferenciája a katona rezsim által elnyomott bolíviai bányászok melletti szolidaritás jegyében ért véget, augusztus 9-én. A tanácskozáson a negyven országból érkezett mintegy 140 küldött folytatott párbeszédet az írásban előterjesztett alapidokumentumról, amely általános áttekintést adott a jelenlegi világgazdasági helyzetről és értékelte a bukarresti konferencia óta eltelt időszak alatt a multinacionális vállalatokkal folytatott küzdelem fontosabb állomásait.

A jelenlegi helyzetre utalva a dokumentum leszögezte, hogy a válság egyik eredője az energia, amelynek hiánya a világ csaknem valamennyi országának gazdasági életét felbolygatta. Hatására ismét előtérbe került a szén iránti kereslet. Ezzel egy-

időben a szénbányászat szerepe és gazdasági jelentősége is emelkedett. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal adatai szerint a széniparban dolgozók száma jelenleg 4,7 millió, de figyelembe véve a várható fejlődés ütemét 2000-re minden bizonnyal 11 millió lesz.

A bányai par fejlesztése a fenti gazdasági helyzetből fakadóan az egész világon létszükségletté vált. Am a tőkésök a fejlesztéssel együttjáró többletköltségek zömét (a profit biztosítása érdekében) a bányamunkásságra igyekeznek áthárítani. Ez olyan helyzetet teremt, amely az eddiginél is nagyobb összefogást igényel a világ valamennyi bányászszakszervezete részéről.

A „budapesti konferencia jelentős előrelépést eredményezett a nemzetközi egység megteremtése érdekében” — állapította

meg a világszövetség újjáalakított főtájkára, Alain Simon. Elmondta, hogy soha ilyen érdeklődés nem nyilvánult meg a bányászok világkonferenciája iránt.

A befejező plenáris ülésen elfogadott dokumentum tartalma egyértelműen igazolja, hogy a világ bányászai képesek az egységes fellépésre elnyomóikkal szemben, ugyanakkor meghatározta azokat a legfontosabb eszközöket, amelyekkel a kitűzött feladatok a legeredményesebben

megvalósíthatók. A záróokmány olyan nemzetközi vizsgáló bizottság létrehozását is javasolja, amely a következő években tanulmányozza az egyes országok bányászainak életét. Jelentésükről könyvet adnak ki amit a világ valamennyi bányászszakszervezetéhez eljuttatnak majd.

A konferenciát követően a küldöttek Tatabányára látogattak, ahol gazdag program keretében ismerkedtek a bányászváros életével. Varga József

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablar János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja
a Baranya megyei
Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
36 forint
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Köszöntjük a törzsgárdát

(Folytatás a 2. oldalról)

Kiss Bató József erőgépkész, Mihály Gáspár szivattyúkezelő, Novák István fűrómester, Nyári Péter, Téglássy László technikusok, Újhelyi János fűrómester, Vincze Vince technikus.

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM:

Auth Nándor elektrikus, Bartha Lajos vágár, Benke Tibor villanyszerelő, Bitter Antal, Darázs János gépkocsivezetők, Fehér András segédmunkás, Földi István villanyszerelő, G. Szabó Ferenc villanyszerelő, Illés Dezső, Illés Ferenc gépkocsivezetők, Imre István üzemegységvezető, Kapus Gyula mozdonyvezető, Kiszner Kálmán kompresszorkezelő, Nádor József f. a. felvigyázó, Odrobina István szerelő, Puska Ferenc diszpečser, Radó Béla mozdonyvezető, Reiter László villanyszerelő, Schleisz Sándor kézfőmázó, Simon Antal vasútépítő, Sipos Sándor csillás, Szabó Ferenc esztergályos, Szilágyi Mihály, Szipli János gépkocsivezetők, Szücs Béla villanyszerelő, Tóth Ferenc művezető, Varga Gyula gépkocsivezető, Varga István szerelő, Vejmelek Ferenc villanyszerelő, Vuk Gáspár szivattyúkezelő, Péter János külszíni felvigyázó.

KÖZPONT: Barka Rudolf operátor, Bene József körletőr, Bertók Zoltánné csoportvezető, Bodács Zoltánné előadó, Csiszár Istvánné adminisztrátor, Engvél Sándor TÜK-kezelő, Heller Alajos csoportvezető, Hornung Sándorné előadó, Kiskeresztes Kálmán anyagkiadó, Kovács István fegyveres őr, Lőrincz János szállítási felvigyázó, Morell József portás, Rácz Gyula vszb-titkár, Studi József bányamérő szakmunkás, Szabó Sándor mérnök, Turán Ferenc operátor, Varga Miklós körletőr, Venczler Fridolin körletőr.

A vállalati ünnepeken átadott 212 elismeréssel 695-re emelkedett az aranypecsétgyűrűvel kitüntetett törzsgárdatagok száma.

A vállalatnál eltöltött 5 éves munkaviszonyukért 328, tízéves munkaviszonyukért 270-en, tizenöt éves munkaviszonyukért 231-en, húszéves munkaviszonyukért 226-an, míg huszonöt éves munkaviszonyuk alapján 54-en kaptak törzsgárda jelvényt.

Akik elégedetlenek a 111 százalékkal

A 61-es

csapat

„cifra”

munka-

helye

A III. sz. bányauzem déli aknájának mínusz ötödik szintjéről meredek guritón kapaszkodunk felfelé, *Pressing István* bányamérő is a 61-es csapatra igyekszik.

— Itt dolgoznak a közelben — mondja amikor végre felérünk a negyedik szintre. Néhány méterrel odébb egy rövid létrán felkapaszkodunk a töltő padozatra, a főkamrában azonban nem találunk senkit.

A főkamra több mint három méter magas és olyan mintha lefelé hajtották volna. Jobb kéz felől megpillantjuk a második szkréperet. Elkanyarodunk balra és úgy tíz méter után ott áll a harmadik.

Varga Gyula operátor éppen a vágóveget méri.

— Falméréssel meddő. Le kell kutatni — mondja.

— Szóval új kamrát kezdünk? — kérdi *Kalmár Benjamin* csapatvezető vágár.

— Igen, úgy néz ki. Közben a bányamérő már elővette a mérőszalagot és *Varga Tibor* segédvágárral munkához látnak.

A csapat harmadik tagja, *Pintér Lajos* segédvágár gondolatban talán már a tartózást végzi.

— Elég cifra egy munkahely — mondja az operátor. — Ilyen ércviszonyokkal ritkán találkozunk. A főkamrával is elindultunk adatra, hogy a főtében majd bejön az érc, és a kezdés után kiderült, hogy a talp is az. Fel kellett löni.

— *Ha három ember van a három szkréperhez, hogy szállítanak?*

— Távműködtetésű vitálával — mondja nevetve a csapatvezető. Az első szkréperkamrába van beépítve a vitla kapcsoló. Idén márciusban kerültünk ide a negyedik szintre. Előtte a kettes szinten dolgoztunk. Az sokkal jobb munkahely volt. Itt múlt hónapban is csak 111 százalékot csináltunk.

— *És elégedetlenek?*

— A 111 százalékkal? Igen. Az első félév után 135-ön álltunk.

— *A 61-es tavaly az üzem legjobb fejtési csapata volt. De „csak” simán aranykoszorús brigád...*

— Az Üzem Kiváló Bri-

Képünkön Kalmár Benjamin csapatvezető vágár Szabó Győző felvétele

gádja címért csak háromszoros aranykoszorús kollektíva versenyezhet. Négy éve dolgozunk együtt és csak tavaly érhattük el először az aranykoszorús címet.

— *Hogyan alakult meg a csapat?*

— Egyik napról a másikra — mondja a csapatvezető. — Omlasztásnál dolgoztam, mert ki volt a derekam. De az sem volt könnyebb. Vissza akartam kerülni a fejtésbe. Horváth József körletvezető ötlete volt, hogy alakítsunk egy csapatot. Másnap már együtt dolgozott ez a gárda. Abban a hónapban már a legjobb pénzt mi kaptuk. Hát így alakult meg a brigád.

— *Mi a titka a magas teljesítménynek?*

— Nincs abban semmi titok. Nem kapkodunk, mert mindenki pontosan tudja mikor mit kell csinálni. Aki a legközelebb van a puckához az ragadja meg. A munkaidőt mindig kidolgozzuk. Robbantás után — amíg mások talán leülnek és várják a kiszállást — mi ha elmegy a füst és van még negyed óra, akkor szállítunk, ha nem többet nyolctíz csillét. Az is egy embernek a napi teljesítménye. Nem is szokott lövés kimaradni. Az ablézzal jól megvagyunk. Ács Géza szakvezető vágár, Köves László és Bokor Imre vágárok is így állnak a munkához. Ha valamelyik szak valamit elszúr, fölösleges érte veszekedni, a bányát rendbe kell tenni és kész. Mindig az felel a munkahelyért aki éppen ott van.

Amint *Szluka Máttyás* versenyfelelős a kiszállás után elmondta, a 61-es csapatnak minden esélye megvan, hogy elnyerje az 1979—80-as munkaverseny szakasz legjobb fejtési csapata címet az üzemben. Akik együtt dolgoznak velük és ismerik őket, azok ezt természetesnek is veszik.

Nógrádi Gábor

Újabb állomás a perkolációs ércfeldolgozásban

Vállalatunknál a fémvagyron maximális kinyerése érdekében még a hatvanas évek elején kutatásokat végeztünk az uránérc radiometrikus osztályozása során kapott meddő fémtartalmának gazdaságos kinyerésére. A laboratóriumi vizsgálatokat gyors lépésben követték a nagylaboratóriumi, félüzemi és 1966-ban az üzemi méretű kísérletek. Azóta a perkolációs ércfeldolgozás szervesen épül be a mecseki uránérc komplex feldolgozásába.

A perkoláció első ütemeként az EDÜ környezetében alakítottuk ki a perkolációs tereket, azonban 1973-ban további lehetőségünk erre már nem volt. Figyelembe véve a gazdaságossági, felszíni- és talajviszonyokat, az energiaellátás lehetőségeit, a volt I-es üzem nyugati részén, illetve ennek szomszédságában levő mezőgazdasági területen építettük ki a perkoláció második ütemét. A hely kiválasztásánál már gondol-

tunk arra, hogy itt kb. 1980-ig biztosított a hely a perkolációs érc számára. Ennek megfelelően az ötödik ötéves terv közepén megkezdjük a harmadik ütem előkészítését, szem előtt kellett tartani, hogy lehetőleg az ércszállítási távolságot ne, vagy csak minimálisan növeljük. A perkoláció II. létesítményeit hasznosítsuk a perkoláció III. területének üzemeltetése során is. Az üzemeltető és kiszolgáló létszámot a terület növelése ellenére szinten tartjuk, esetleg csökkentjük. Így esett a választás a Szolgáltató üzemtől északra, illetve észak-nyugatra levő területre.

Fokozott felelősséget jelentett számunkra az a tény, hogy a térség a toryogói kutak hidrológiai védőövezetében vannak. Ezen túlmenően a szomszédságában helyezkedik el két üzemünk és a kővágószerű lakótelep is. Megoldandó feladatként jelentkezett a területen átmenő magasfeszültségű vezeték és a kővágószerű lakótelep, a bányauzemeket ellátó ivóvíz vezeték kiváltása is.

A szállítási költségek csökkentése érdekében új utat építettünk. Biztosítanunk kellett az ércszállítás és perkolációs prizma kialakítása során a porkepződés csökkentését, az érintett területek por elleni védelmét. Ennek érdekében az ércszállító utat a szükséges szakaszokon lo-csolóberendezéssel látjuk el, az üzemi és lakótelepi oldalon védő erdőszávot alakítunk ki. Környezetvédelmi, közegészségügyi szempontból terveinket az illetékes hatóságokkal egyeztetve alakítottuk ki, mely biztosított arra, hogy a perkoláció III. területén az ércfeldolgozáshoz kapcsolódó egyéb követelményeket is kielégítsük. A vízügyi hatósággal egyetértve figyelműkötrendszert létesítettünk, a talajvíz minőségének ellenőrzésére, a perkoláció II. kiépítése előtt. Ezt bővítettük a perkoláció III. bekapcsolásával.

Megnyugvással állapíthatjuk meg az eltelt, közel 15 év múltán, hogy a perkolációs terek műanyagfólia szigetelése megfelelő biztonságot nyújtott az urántartalmú oldatok elszivárgása ellen, melynek fontossága mind környezetvédelmi, mind technológiai, gazdaságossági szempontból elengedhetetlen.

A perkolációs ércfeldolgozás történetében 1980. újabb fejezet kezdetét jelenti. Üzembe helyeztük a perkoláció III. első perkolációs terület bekapcsolása a fémtermelésbe új technológiai, műszaki megoldások kidolgozását kívánja meg tőlünk, az elkövetkezendő évek során. Biztosított viszont — a jelenlegi feldolgozási ütem mellett — hogy kb. 1995-ig a perkolációs feldolgozásra alkalmas alacsony urántartalmú érc gazdaságosan felhasználható lesz.

Dr. Egyed József

Védjük a társadalmi tulajdont

A Szolgáltató üzem párt-végrehajtóbizottsága a közelmúltban tárgyalta meg a társadalmi tulajdon védelmének helyzetét. A beszámoló a társadalmi tulajdon védelmében hozott üzemvezetői utasítás végrehajtását, a folyamatos intézkedéseket, valamint azok eredményeit taglalta.

A téma jelentőségét kiemeli üzemünk termelő tevékenységének sokrétűsége, valamint az üzem területi széttagoltsága. A társadalmi tulajdon védelme a közvetlen műszaki-gazdasági vezetéssel és rendészeti szerveken túlmenően az üzem valamennyi dolgozójára feladatokat ró. A pártalapszervezetek a vállalati pb határozata alapján jelölték meg a párttagság tenni-előit, de foglalkozott a témával a szakszervezet és a KISZ is.

1979-ben az üzemvezetés fontos intézkedéseket tett a társadalmi tulajdon védelmére: szigorították többek között a külső munkahelyek és üzemegységek ellenőrzését, az üzemanyag-felhasználást és elszárolást, a kivételezett anyagok tárolását és őrzését. Az említett intézkedések nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy 1979-ben a társadalmi tulajdon védelmére elkövetett cselekmények okozta káresemények száma közel ötven százalékkal csökkent. Tovább csökkent az eddig is elenyésző lopások, valamelyest nőtt — elsősorban a szigorúbb ellenőrzés következtében — a gondatlan rongálást követő felelősségre vonások száma. 1980 első felében itt is lényeges javulás mutatkozik, mind a káresemények szá-

mában, mint pedig az okozott kár mértékében.

A társadalmi tulajdon védelme szorosan összefügg a munkafegyelmel, hiszen a technológiai utasítások, a munkavédelmi szabályok megsértése súlyos károkat okozhat. Ez olyan terület, ahol a szocialista brigádok különösen sokat tehetnek pl. brigádvállalások, kollektív fellépés a munkafegyelmegsértőivel szemben stb.

Elismeréssel szólt a beszámoló a társadalmi rendészeti aktivahálózat, valamint az üzem önkéntes rendőreinek a társadalmi tulajdon érdekében kifejtett munkájáról is.

A következő időszak fontos feladataiként az alábbiak jelölhetők meg. Tovább kell fokozni a termelésirányító műszaki felelősségét és javítani kell a második és harmadik műszakban végrehajtott ellenőrzések színvonalát.

Az eddigieknél fokozottabban kell támaszkodni a szocialista brigádokra a társadalmi tulajdon védelmében. Szerepük a munkafegyelm javításában, a termelőberendezések állapotának megóvásában nem lebecsülendő.

A párt-végrehajtóbizottság a beszámolót és az üzemvezető által tartott szóbeli kiegészítést egyhangúlag elfogadta.

Bácskai Frigyes

Felhívás!

A IV. sz. bányauzem 22-es „Pesti Barnabás” ifjúsági szocialista brigádja felhívással fordult a KISZ-szervezetekhez és ifjúsági szocialista brigádokhoz. A IV. sz. bányauzem Lécai János KISZ-alapszervezete csatlakozott a felhíváshoz és az alábbi javaslatot tette:

Célunk: a fiatal, családos, új dolgozók otthonteremtésének, ezáltal a munkahelyi kollektívába való beilleszkedésének elősegítése, a fluktuáció csökkentése, a vállalat munkaerő gondjainak enyhítése.

A saját erőből vállalt, illetve állami támogatással épülő családi házakhoz szükséges engedélyek beszerzése rendkívül időigényes, és bonyolult feladat. Magának az építkezésnek a kivitelezése is rendkívül nagy terheket ró azon fiatalokra, akik az otthonteremtésnek ezt a formáját választják.

A javaslattal az a célunk, hogy az általában hátrányos helyzetből induló fiatal, új dolgozóink család- és otthonalapítását, egzisztencia teremtését a közösség erejével is elősegítsük, egyúttal az ifjúsági szocialista brigádmozgalmat társadalmi munkaakcióit tartalmazóbbá és ifjúsági jellegűvé tegyük, hogy ily módon is segíthessék a KISZ-alapszervezet akcióprogramjának megvalósítását. Fiataljaink nemcsak az ifjúsági szocialista brigádok hanem más szocialista brigádok tagjaiként is részt vállalhatnak az akcióban.

Célunk, hogy minél több fiatal kapjon kedvet az egyéni családi ház építésére.

Javasoljuk ifjúsági szocialista brigádjainknak, hogy vállalkásaikat ebben az értelemben egészítsék ki.

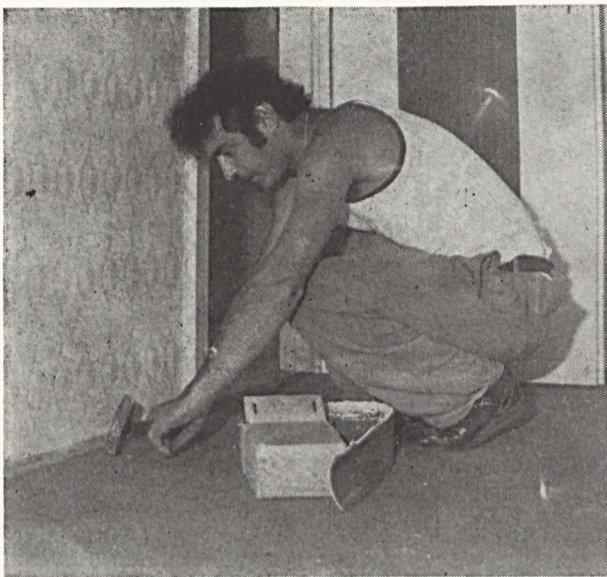
E munkaakciók társadalmi jellegét a mozgalom minél nagyobb arányú kiszélesítésével a társadalmi szervek jóváhagyásával és aktív közreműködésével kívánjuk elérni.

Lécai János
KISZ-alapszervezet
vezetősége

Kulcsátadás az Ércbányász utcában

Negyvenöt család új lakásban

A XXX. bányásznap tiszteletére szeptember 5-én délután az Ércbányász utcában 45 család vehette át elkészült új otthonának a kulcsát. Így másnap hét lépcsőházba megkezdődött a költözködés. A második ütemben a visszamaradt 28 lakást várhatóan október végéig átadják az építők. Felvételünkön az átadást

megelőzően az egyik lakásban az „utolsó simításokat”, a szőnyegpadló szegélylécezését végzi Vá-

tyi József, a Szolgáltató üzem asztalos.

Fotó, szöveg:
Veress Tamás

Világjáró ércbányászok

Zinnowitzi notesz

Kezkeny homokszélét csapkodják a hullámok. Ameddig a szem ellát, végig a fővenyén színes napozó kosarak ezrei tarkállanak. A tengervíz alig 14 C fok. A parton kiskabátban megmorgorogva néhány tengerre vágyó magyar rügdossa elszántan a vízszaházódó hullámoktól partra vetett kagylókat.

Ez Zinnowitz? Ez is Zinnowitz. A Keleti tenger gyöngyszeme, az Usedom sziget egyik legszebb üdülőhelye. A vízparttól alig közhajtásnyira, a tengerparti sétányon, a „promenadon” nyüzsgő tömeg hullámozdulatát és alát. Napozni, fürdeni ma nem lehet. Az alig 3000 lélekszámú városka tízezernyi üdülővendége a boltokat, szórakozóhelyeket ostromolja. Az ideiglenes ételital árusító pavilonok előtt is hosszú sorok kígyóznak. Füstölt lepényhal, sültcsirke, sültkolbász a sláger. Na, meg a sör.

Másnap hajnali négykor a portás ébresztőt kopog az alvó magyarok ajtaján. Indulunk Rostockba. Álmos szemdörzsölgetés közben, nem túl nagy étvágygal reggelizünk. A buszmegállóhoz vonulás alatt kezdünk ébredezni. Az autóbussz néhány kis-

városon robot át. Nevükből is alig maradt valami, de szinte mindegyikben a régi, főleg téglából épült városfalak, városkapuk, esetleg magányos bástyák, egy-egy ódon templom képe ragadja meg figyelmünket. Nálunk idehaza ilyen nemigen látni.

Rostock a Keleti tenger sok vihart átvészelt kikötővárosa. Ősi szláv település helyén épült, már 1218-ban német városjogot nyert. A tengeri kereskedelem fontos központja, a Hanza szövetség tagjaként jelentős település. Egyetemét 1419-ben alapították. Svéd megszállás, napóleoni blokádnak, súlyos károk a II. világháborúban pusztították. Újjáéledve mindannyiszor megőrizte múltját, rohamosan fejlődő hajógyártással, kikötőjével az NDK jelentős ipari, kereskedelmi központja lett. Számunkra a kikötők megtekintése jelentett különleges élményt. A warnemüdei jacht kikötő nyüzsgése, a másfél órás hajókázás a kikötőben veszteglő, a világ legkülönbözőbb zászlaját viselő több tízezer tonnás hajók százai között. A múzeumhajóvá szelidült hajdani óriás lépcsőn mázskálni, a parancsnoki hídról szemlélődni, a hajó harangját titokban megkognatni, mindmind kis kép, amit elraktározhatunk egy utazás emlékeként.

„Forelle”, mondja a mosolygó szőke hölgy, az ebéd menü összeállításakor. Hogy halról van szó, az azonnal kiderül. De vajon milyen hal? Elő a szótárt. Pisztrángot kapunk ebédre. Hát ez is Zinnowitz.

Rövid sétaút az ébredő városkán át, amíg megpillantjuk az Achter Wasser mólójánál, a rajtra kész „Libelle” nevű kis

vízibuszt. Jó óra amíg a kis hajó átpöfög az öböl túlsó oldalára. Az Achter Wasser inkább édes vízi belső tó, a nyílt tengerrel csak keskeny csatornák kötik össze. A beömlő édesvizek kiszorítják a sós vizet. Hőmérséklete 2-3 C fokkal magasabb a tenger víznél. A lapos, fűves parton kis faház mellett letelepszünk. A házikó teraszán már sötétebb a parázon a kolbász. A sörös üvegek is előkerülnek. A parton labdázás és játékos sportvetélkedők.

A vízbe is bemelegszkedünk. Az idő jó, a víz kellemes. Zöld csillagszerű algák úszkálnak a vízben. A nádas közelében tipikus édesvízi kagyló terem. A partra sodort kavicsok közt éles kagylós törésű obszidiánt találni.

Hazafelé igencsak emelkedett a hangulat, majd szétesik a hajócska újfújuk, amíg éppen eszünkbe jut. Hamar elrepül a két hét, amit Zinnowitzban töltöttünk. Van aki alig várja, hogy haza érhesse, van aki még csak most jött bele a farsztó semmittevésbe.

Utolsó márkáinkat is elköltjük. Búcsúvacsora, búcsú a Wismuth vendégszerető stábjától. Még egy röpke órácska Berlinben. Majd tipródás a repülőtéren, miért ne a mi gépünk késne egy órát? Az sem vigasztaló, hogy a többi is késve indul. Az ácsorgás, a várakozás sohasem öröm. A MALÉV-gépen már otthon vagyunk, magyarul kérhetünk, kérdezhetünk. És megértik amit monduk.

Szóval remek dolog a hazaérkezés is.

Rayman János

A SZERKESZTŐSÉG PORTÁJÁRÓL

Mohácsi tapasztalatok

Az utóbbi években rendszeres vendége vagyok a mohácsi üdülőtelepnek. Igaz, hogy csak néhány napot töltök a susogó nyárfák alatt, de ez a rövid idő is meghatározó erővel hat egész évi nyaralásomra. Eppen ezért élénk figyelemmel kísérem fejlődését, alakulását.

Örömmel állapítottam meg, hogy az idei szezonra kivágtak néhány fölösleges fát, amitől naposabb, szárazabb lett a telep. Kipusztultak a gombák a házikók alól, és eltűntek a szunyogok. A villamoshálózat rekonstrukciója megnyugtató eredménnyel járt. Nem kell már készenlétben tartani a petróleumlámpákat a szélrohannal együttjáró áramszünetet várva.

Ez a sokat ígérő lendület ne törjön meg! Ha alaposabban körülnézünk, talánunk még tennivalót. Például a pingpongasztal balesetveszélyessé vált. Ha nem vigyázunk, összecuslik, mint a kártyavár.

Azt hiszem sokunk nevében szótlok, ha javaslom a kerti zuhanyzó lemezfallal történő körülkerítését. Amíg hazánkban a szabad testkultúra nem terjed el, vagy a zuhanyzó

nemek szerint nincs spanyolfallal körütkerítve, addig a higiénikus tisztálkodás lehetősége a mai igény szinten nincs biztosítva. Pedig minimális anyagi ráfordítással – előre gyártott elemekből – bármilyen lakatos, vagy műszaki szocialista brigád egy hétvégi kirándulás keretében, játszi könnyedséggel felállíthatná.

Ha már nálam a szó, élek még egy javaslattal. Idén figyelemmel fel arra, hogy magas vízállás esetén a megkerülő bekötő út helyenként víz alá kerül, személygépkocsival járhatatlanná válik. A rövidebb bekötő utat az elöntési veszély ekkor ugyan még nem fenyegeti, de rendkívül rossz állapota miatt csak merészebb vezetők veszik igénybe. Tudom, hogy az utépités nem olcsó, és jelen esetben nem a vállalat hatáskörébe tartozik, de néhány teherautó zott kő és társadalmi munkában történő terítés évekkel megoldaná a megközelítés problémáját.

Végül megköszönöm az eddig tett fejlesztési intézkedéseket és kíváncsian várom a fejlődés további alakulását.

Svastits Aladár

Művelődési házunk kisgrafikusai Linzben

A közelmúltban tartották meg Linzben a Nemzetközi Ex Libris és Kisgrafikai kongresszust, melynek rendezvényein a Ságvári Endre Művelődési Ház Kisgrafika Barátok Klubjának 8 tagja vett részt.

A találkozóon Európa minden nemzete képviseltette magát, a résztvevő 250 amatőr és hivatásos művész között a 37 magyar nagy népszerűségnek örvendett. Sok elismerést kaptak a hazaikon kívül a dán, szovjet, olasz, lengyel, csehszlovák művészek. A konferenciával egyidőben megrendezett kiállításán megcsodálható 700 kisgrafika és ex libris között nem egy magyar alkotás is sikert aratott.

A vendéglátó osztrákok mindent megtettek, hogy érdekes programokkal tegyék még emlékezetesebbé az ott töltött időt. Kirándulásokkal, történelmi és

művészeti nevezetességek megtekintésével is kedveskedtek.

A kongresszuson a négytagú magyar delegáció tagjaként ott volt Kovács József, klubunk titkára, aki elmondta, hogy a sok szép élmény mellett igen érdekes tanulságok is levonhatók az ott tapasztaltakból. Mindenekelőtt megállapítható, hogy Európa szerete megnőtt az érdeklődés a kisgrafikák, az ex librisek iránt, ezt bizonyította a rendezvényeken résztvevők nagy száma. Művészetj szempontból érdekesség, hogy a névre szóló ex librisek (könyvjegyek) a megrendelő egyéniségét tükrözik egyre jobban.

Klubunk a későbbiek folyamán a rendezvényről hozott anyagokból kiállítást rendez művelődési házunk stúdió-galériájában.

Kablár János

Nyárutó

Megérkezett az első emberhónap, a szeptember. Nem hallatszik már gyermekzsivaj a játszótéren, iskolában van a sok kis- és nagydíák. Csak órák közli szünetekben hangosabb az iskola udvara, vagy testnevelési órán. A parkok padjait nyugdíjas nagymamák és nagypapák foglalják el, hogy vigyázzanak a még nem övodás kis unokákra, akik körülöttük tipognak vagy a homokozóban játszanak.

Csendes beszélgetés közben is szemük a gyermekeken van, s ha valamelyiknél játékok közt „eltörök a mécses”, babusgató szavakkal kezdődik a vigasztaló békéltetés. Előkerül a gondosan becsomagolt tiszta vagy uzsonna a nagymama táskájából, a nagypapa zsebéből az elmaradhatatlan csoki.

Ismerősök – talán csak látásból – váltanak szót egymással. Szóba kerül itt minden. A volt munkahely, régi barátok, barátok, a gyermekek nevelése, a család. Ki egy

kissé dicsekszik, ki pedig panaszkodik egészségére, mindennapi életére. Van olyan, aki elégedett a sorsával, másik nem tud megbékélni. Kinek öröm, kinek szomorúság vagy bánat könnye csillan meg szemében. Ki megszokta a panel-lakást, más a falusi kis családi házat emlegeti. Így telnek hol a délelőttök, hol a délutánok. Aztán ökönyál száll a levegőben, mely után gyermekek hada igyekeznek, hogy elfogja. De a fehér ökönyál mind magasabbra száll, s végül elakad egy faágon.

Valaki csendesen megjegyzi: – Ez már csalhatatlanul az ősz jele! Hiába, jönnek az emberhónapok, melyek megérlelik a gyümölcsöt, megsárgítják a fák leveleit, hogy a földre hulljanak. A fák is téli álomra készülnek. Szunnyadnak a rügyek, melyek majd a zord tél után a melengető tavasz nap sugarára új életre kelnek.

Kiss József

Művelődjünk, szótalkozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház szeptemberi programjából

15-én 20 órakor: Örkeny István: Pisti a vérzivatarban, a Pécsi Nyitott Színpad előadásában.
További előadások: 16-án, 18-án és 19-én 20 órakor. Belépődíj 20 forint.
Ságvári Stúdió Galéria: 15-30-ig: Örkeny-dokumentumkiállítás.
17-én: Vllág vége közös ágyunkban, olasz-amerikai film.
20-21-én: Kojak Budapesten, magyar film.
24-én: A kétdimenziós gylkos, olasz film.
27-28-án: Karate, japán film.
1-én: Apokalipszis most, amerikai film.
Munkásakadémia:
18-án 16 órakor: Moszkvából jöttünk. Olimpiai élménybeszámoló. Előadó: Simon Sándor és Schrenk Attila.
Discó: 21-én, 28-án 18 órától.

Barlangkutatók között

Váratlanul, az útkanyarulatból szinte élénk lép a hatalmas holdrakéta. Már látom alatta a füst és lángcsóvát. Az indulást megelőző másodpercek fülsértő robajt hallok, s aztán... Áll méltóságteljesen tovább a helyén. Nincs füst és lángcsóva, nincs robaj. Megfogható csend van és szemet nyugtató a zöld.

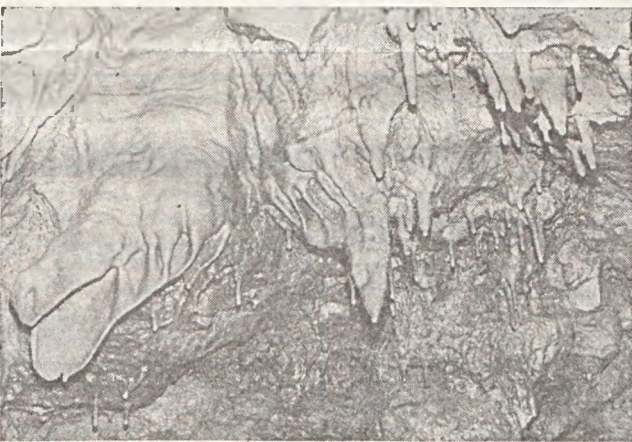
A mákgubó és rakéta formáját ötvöző orfi viz-kiemelő tájballó harmóniája tárul elénk ily meglepetésszerűen.

A Baranya megyei Idegenforgalmi Hivatal barlangkutató csoportja a megyei tanács, a komlói vízmu és a MEV komoly anyagi támogatásával végzi itt a kutató-íeltároló munkát Vas Béla mérnök irányításával. Nem főállása a barlangkutató egy-köjüknök sem. Mérnök, lakatos, gépész, esztorgályos, tudományos kutató, tenge-rész ad találkozóit itt majd minden hét végén és küzd a természettel. Hobbijból, társadalmi munkában csinalják, jobbára a szabadidő felhasználásával. Vas Béla már 22 éve hódol a sportnak. (Mert sport ez a javából. Ezt csak később a leszállás után tudtam meg igazán.) Nemcsak a saját kedvtelésükre és a természet munkáját csodálni vágyó ember számára barlangászkodnak. Ez a viz-kiemelő mű például Komló és Orfű vizellátásának egy jelentős bázisa. S hogy itt épült fel, az sem véletlen. Az a hatalmas barlangrendszer, amely itt a hegy alatt rejtőzik, óriási víztározó. Méreteiről még csak vízmegfigyelési és más hidrogeológiai számításokkal tudnak szolgálni, s a jelen munkájukkal e nagy barlangot keresik. A hozzávezető utak egy része már felkerült a térképre. Ezt mutatják be, miután beköltöztünk a föld alatti sétához.

A vizkiemelő mű belső részéből csigalépcsőn vezet az út le a géptérig. Tisztaság, olajszag és gépzaj kísér bennünket a barlangjárat átjárójáig. Fojtogat a páratelt levegő az első percekben. Ahogy beljebb érünk, a villany-

fényben megvilágosodik 10–20 méter magasan a barlanghasadékok, kitisztul a levegő, és kellemesnek érezzük a külszíni kánikulát meleg után a 12 C fokos „hideget”. A kísérő — Bodrog József II. sz. bányászati gépésztanár, Kiss Péter hajóstiszt a Folyamhajózási és Készítő-Béla esztorgályos a Kutató-mélyfúró üzemtől, men-et közben „szemléltető oktatást” tartanak a természet munkájáról. Közben haladunk előre. Megismerjük a „cseppkőfátyolt”, a „cseppkőszobát”, átküzdjük magunkat a „cápa száján”. Fekete mangán lerakódás alatt a majdnem hófehér cseppkőképződmények — fantáziamozgató alakzatokban — cseppenként vették fel mai alakjukat. Ki tudja hány évszázad vagy évezred alatt?

Kiss Péter könnyedén mozog előttem. „Azt még látnod kell közelről” — mutat a fejünk fölé vagy 20 méterre. Nincs sok időm eldönteni, hogy látni akarom vagy sem, már indul is.

A „cseppkőszoba” sztalaktitjai
Bodrog József felvétele

„A hátad mindig a falnak támasztva, egy kéz és egy láb mindig fog” — hallom az utasítást és kezem lábam keresi a támaszokat. Csak ne lenne oly síkos ez a fal. Egy szűk kúrtón keresztül kell a pihenőig érni.

„Egy kéz elől, másik szorosan a test mellett és lassú kígyózó mozgással előre” — hallom, de nem megy. A mellemnél beszorultam. Se előre, se hátra. Gyorsan számbaveszem kitől is kell elbúcsúznom, közben messziről alattam Bodrog József hangját hallok: „Ne ijedj meg! Fúj ki a levegőt, nyugtasd meg magad és lassan kígyózz! Ha így sem megy, én tollak a Peti húz, majd csak felérsz.” Felérttem. De már nem is olyan szép a látvány. Vagy mégis? Megyünk tovább. Az olykor lassan cammogó idő most észrevétlenül eliramlik. Később jár, mire napfény ér bennünket újra.

Veszélyt kereső, vagy csak bátor emberek ők? Nem tudom. Az igaz, hogy a kiszállás után Kiss Péter többedmagával sietett a pécsi hegymászó csoporthoz megbeszélésre. Egy magasház külső festését vállalják közösen. Az sem veszélytelenebb mint barlangászkodni.

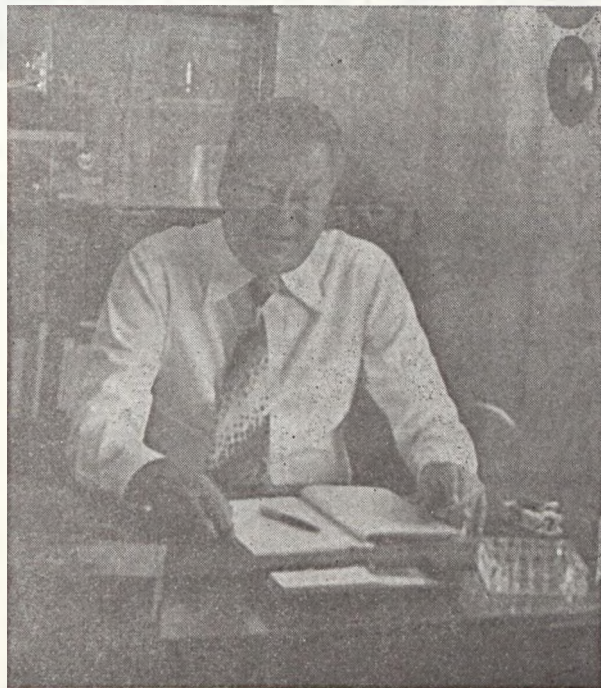
Kukai András

„Szeretni és bízni kell az emberekben”

Feri bácsi

nyugdíjba

ment

Messziről észrevettem. Kint állt a függőfolyosón, beszélgetett. A három emelet után kissé lihegve érkeztem a lakás elé.

— No-no! Azért ennyire nem magas — mosolyog barátságosan Hucker Ferenc. Feri bácsi.

— Tessék jöjjön be, foglaljon helyet, éppen dolgoztam — mutat az asztalra heverő keresztretjvényre. — Lám, lám fordult a kocka, eddig én jellemeztem embereket és most engem vesznek ki. Mondtam is tegnap a fotós kollégájának, hogy bár inkább az érettségi tablóképet készítené, ne pedig a nyugdíjast.

— Negyvenegy évet dolgoztam, de a motor — mutat a szívére — már nem bírja.

Tartalmas életút áll Hucker Ferenc mögött. Édesapja bányász volt, az ő első munkahelye is bányász. István-aknán kezdett mint napi fiú, lakatos inas, majd segéd. Munka mellett elvégezte a gépipari technikumot. A felszabadulás után — 1944 — kapcsolódott be az ifjúsági és pártmozgalomba. Részt vett falujáráson, választási akciókban. Elvégezte a közigazgatási tanfolyamot, SZOT iskolát. De a tanulást nem akarja abbahagyni, az MDP pártfőiskola, majd a műszaki egyetem üzemiigazgatási tanfolyama következik. Osztályvezető lesz az MSZMP Pécs városi Bizottságán, majd az Uránércbánya Vállalat pártbizottságán PTO vezető. A személyzeti és oktatási osztály vezetőjévé

1960-ban nevezték ki és nyugdíjaztatásáig itt dolgozott.

— Én azt vallom — mondja — hogy személyzetisnek lenni nem csupán beosztás. Ez hitvallás. Szeretni és bízni kell az emberekben. Minden ember egy-egy hangszer — mindenki velünk másképpen kell bántani. Mentésnek kell lenni minden szubjektív-tástól, egyszerűen meg kell tanulni az emberek nyelvén beszélni. Az ember mindig maradjon meg annak aki volt, én soha nem felejtettem el, hogy bányászok voltak a szüleim. Az apám nevelt arra, hogy ha tisztességes, becsületes marad az ember, akkor meg tudja követelni magának is azt a tiszteletet, amit másoknak megad.

— Nem akarok és nem is tudok elszakadni ettől a hivatástól. Szívesen segíték továbbra is mindenkinek amiben tudok. Ha megkeresnek, felhívják hármikor szívesen állok rendelkezésre, persze ha az egészségem engedi.

— Tudja ez a munka nem látványos, inkább a kulisszák mögött zajlik. De nem is hiszi el mennyire fontos az emberismeret, az élettapasztalat. Az első benyomást itt nálunk szerzik, a személyzetissel találkozónak először, amikor tele gátlásokkal, izgalommal munkát kérnek. Nálunk mindig az volt a szabály: egyformán barátságosnak lenni mindenkivel. A másik, ami megint csak felelősségteljes munka, az emberről készült jellemzések. Egy ilyen jellemzés végig kíséri az embert egy életen át, úgy kell elkészíteni tehát, hogy igaz, élő legyen. Olyan, hogy név nélkül is rá lehessen ismerni arra, akiről készült. Emberek sorsa, életútja dölhet el egy jól, vagy rosszul elkészített jellemzésen.

— A városban rengetegen ismerik Feri bácsit. Egy régi barátjától hallottam, hogy nagy sportember. Kering egy olyan legenda, hogy a Hucker Feri olyan mint a bíró, nem kezdik el a meccset nélküle.

— Igen-igen — bár mostanában nem voltam a pályán, az orvosok nem engedték, de ha meggyógyulok pótlom. Én is sportoltam, aztán egy sérülés miatt visszavonul-

tam, 1948-tól mint aktív sportvezető veszek részt munkájukban. Jelenleg a PMSC elnökségi tagja vagyok. Mindig úgy érzem, hogy szeretnek a sportolók, ott lettem fiatalon Feri bácsi. Segítettem nekik, de megkövettem a fegyelmet. Őszinte voltam velük, ők is velem. Az embert csak egyszer lehet becsapni...

— Sok élsportolót neveltünk, akik a munkában, az életben is megállták a helyüket.

A sportszeretetről tanúskodnak a polcokon, a szekrényekben a rengeteg serleg, zászló, apró emléktárgyak.

— Itt mindennek története van — mutat körbe. — Az egyik polcon apró, precízen megmunkált tankok — a katonák ajándéka — amott egy finn zászló, váza az NDK-ból, bányászlámpa Lengyelországból.

— Ezt nézze meg — tesz az asztalra egy fémgömböt —, a fémgömbben egy kocka — a kockában egy kiskocka — a kiskockában még kisebb kocka. Ez a csepeliek ajándéka — a főmérnök két hétig tervezte, a munkásról nem is beszélve, aki kiesztergálta. Egy darabból van ám.

Elgondolkodik. — Várjon csak! A telefonhoz lép.

— Légy szíves hozd át! Igen, igen azt, és a magánót is.

Pár perc és belép egy csinos fiatalasszony.

— Itt van Feri bácsi, csak nyugodtan szóljon, ha hallgatni akarja. És felcsendül a dal.

... Filléres emlékeim, oly drágák nekem...

— Úgy most már érti miért van itt annyi minden, akármelyikre ránézek és eszembe jut valaki, vagy egy sztori.

— Nagyon nehéz most egyik napról a másikra elszakadni attól, ami az életet jelenti nekem, a munka, a környezet. Holnap megyek a munkakönyvemért. Nagyon nehéz lesz.

— Nem vagyok ám azért annyira egyedül, mindennap van látogatóm. Nagyon bízom benne, hogy aki őszinte barátom volt, az ezután is rányitja az ajtót.

Erb Éva

Tanfolyam Limoges-ban

A magyar-francia műszaki tudományos munkaterv alapján január 7-től június 19-ig Vados István geofizikus mérnök, a Kísérleti Kutatási és Automatizálási Üzem fizikalközveti üzemegységének vezetője franciaországi ösztöndíjas tanfolyamon vett részt. Elvégezte az urán termelése és felhasználása című, az urániparban dolgozó mérnök számára szervezett tanfolyamot, szakmailag és elméleti szinten is meggazdagodva most iródtájában beszélgetünk.

— A hat hónapos tanfolyam milyen szervezésben történt és milyen lehetőséget adott a francia uránipar áttekintésére?

— A szakmai tanfolyam a korábbi évektől eltérően februárban kezdődött. Így januárban lehetőségem volt háromhetes nyelvi előkészítőn is részt venni. Ez idő alatt a francia életéről, történeleméről és művészetéről is hallgathattam előadásokat.

— A tanfolyamra Limoges-ban került sor, s az előadások közé különböző gyakorlati bemutatókat, a környéken található uránipari létesítmények megtekintését is beiktatták. Kisebbségi tanulmányutak, egyéni szakmai gyakorlatok tették változatosabbá az öthónapos szakmai programot.

— Az előadások és a különböző látogatások módját, hogy áttekinthető ké-

A francia urániparról

pet nyerjünk a francia urániparról: a kutatástól a bányászaton át az ércfeldolgozásig és az urán energetikai felhasználásáig. Így igazán teljes keresztmetszetet kaphatunk az érdekesebb fázisokról.

— A francia uránbányászat és az ércfeldolgozás milyen területeken található?

— Geológiai vagy földrajzi helyzet meghatározásra gondol?

— Is, is.

— Az urán a herciniai hegylánc központi zónájában — Vendés, Limousin, Forez — és a homokkővel kapcsolatosan — Lodeve térségében fordul elő. De ugyancsak található urán a tertiár kori homokkőves üledékekben is.

— Jelenleg négy nagyobb területen folyik a termelés, melyekhez kapcsolódóan három savas és egy szódás technológiával dolgozó ércdúsító üzem tartozik.

— A tanfolyam során az éves francia termelésről és készleteiről szóltak-e?

— Ezzel kapcsolatos részletes adatokat a kiadott információ anyagokban minden tanfolyam hallgató megtalálhatja. Másrészt az előadásokon is

számszerű adatokat kaptunk. Így az éves termelésük kb. 3000 tonna fémurán. Készletük pedig megközelítően százezer tonnára tehető.

— A perkoláció ismert és alkalmazott technológia?

— Igen, s a külszínen és a föld alatt egyaránt alkalmazzák. A perkoláció savas technológiával történik, melyhez különböző 0,5–500 milliméter szecsenagyságú és különböző 0,015–0,12 urán koncentrációjú érceket használnak fel. A föld alatti perkolációt olyan, lemevelésre gazdaságtalan helyeken használják, ahol a megfelelő izolálás a kedvező geológiai feltételek mellett biztosított, és az érc porózus.

— Nyílt-e mód a közvetlen szakmai területének tanulmányozására?

— Ahogy az előzőekben említettém, egyéni szakmai gyakorlatokra is lehetőség volt. Így minden tanfolyam hallgató kíváncsi lehet a számára legérdekesebb témákat, melyeket különböző intézményekben tanulmányozhatott.

— Mivel szakmai területem a radiometrikus módszerekkel kapcsolatos, különösen hasznos volt számomra a röntgen-

fluoreszcenciás analízis, a gamma-spektrometria és a geokémiai uránkutatókhoz kapcsolódó elemzési módszerek tanulmányozása. Ugyancsak részletekben bepillanthattam a sugárvédelemmel összefüggő témákba is.

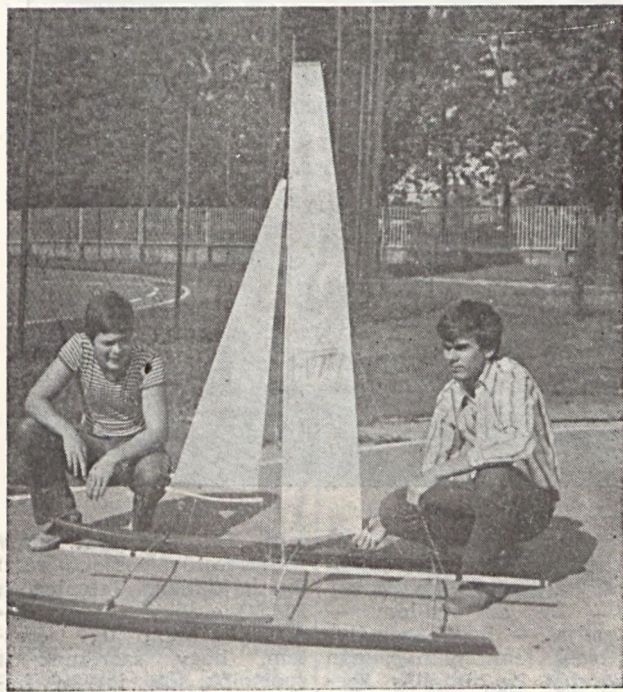
— A vállalatra nézve miként összegezné a tanulmányút hasznosságát?

— A különböző szakmai területekről begyűjtött dokumentációs anyagok hasznos segítséget adhatnak vállalatunk szakembereinek. A geokémiai kutató módszerrel összefüggő elemzési metodika tanulmányozása és az ezen a téren rendelkezésre álló dokumentációs anyagok biztosíthatják a módszer hatékonyabb, kiterjedtebb alkalmazását. A kialakult kapcsolatok alapján lehetőség van az újabb szakmai anyagok folyamatos megkérésére az egyes témák tanulmányozására. Nem szólvá arról, hogy jól gyümölcsöztesse a szakmai területteltemmel kapcsolatos „ellessett” módszerek lehetőség szerinti alkalmazása.

Veress Tamás

Sport

Ifjú Európa-bajnokok

Kucsera Gábor és Nagy Ferenc a DX kategóriában győztes katamaránnal.

A hungarocelltól az aranyig

Az alkímisták évszázadokon át eredménytelenül próbálkoztak az aranycsinálással. Ki tudja, mi mindent használtak kísérleteiknél, de az csaknem bizonyos, hogy hungarocellit nem.

Pedig az MHSZ Ércbányász modellező klubjában két fiatal hat év alatt eljutott a hungarocelltól az aranyig. No, nem vegyi eljárásokkal, hanem szorgalmas tanulással és munkával, és nem az alkímia területén, hanem hajómodellezésben.

Az első modelljük még hungarocellból készült, az utolsó érmük aranyból.

Ez év nyarán a Nagykanizsán megrendezett hajómodell-és ifjúságiak versenyében Kucsera Gábor a DM, Nagy Ferenc pedig a DX kategóriában aranyérmet nyert.

Mindketten 17 évesek és elválaszthatatlan jóbarátok.

— Ovodás korunk óta ismerjük egymást — mondja Kucsera Gábor. — Együtt jártunk általánosba és csaknem egy időben kezdtünk modellezni.

— Hogyan? — Hat évvel ezelőtt a Feri csinált egy hajót hungarocellból. Levitte Orfűre felavatni. Látta ezt a szomszédjuk, s kézenfogta és behoza őt ide a Mohai Pista bácsihoz. Két héttel később már én is vele tartottam.

— Mikor kezdtetek versenyezni?

— Először az úttörő-olimpián indultunk — mondja Nagy Ferenc. — Ott csak egy kategória van. Később már felnőtt versenyeken is szerepelhetünk. Tavaly a Gabi az ifjúsági mellett a felnőtt bajnoki címet is megszerezte a DX kategóriában. Mindketten az idén lettünk válogatottak és tulajdonképpen ez az Európa-bajnokság volt az első nagy nemzetközi versenyünk.

— Számítottatok-e ilyen sikerre?

— Bízunk a jó szereplésben, hiszen nagyon jók a hajóink. Az idősebbek sokat segítettek

már a felkészülésben is. Ráadásul a hazai pálya rengeteg jelent az önjáró vitorlás hajómodelleknek. A verseny előtt egyhetes edzőtáborozáson vettünk részt Nagykanizsán, hogy az ottani szélviszonyokat a lehető legjobban megismerjük.

— Hogy zajlik le egy ilyen verseny?

— Száz méter hosszú a pálya — magyarázza Kucsera Gábor. — Egyszerre két vitorlás indul. Amelyik elsőként ér a célba az két pontot kap, a második egyet. Amelyik hajó nem teljesíti a távot az nem kap pontot. A versenyen mindenki indul mindenkivel egy páron és aki a legtöbb pontot gyűjti, az győz.

— Milyen gyorsak ezek a modellek?

— A 100 métert körülbelül húsz másodperc alatt teszik meg. A leggyorsabbak az úgynevezett katamaránok. Ezek a kétéstűs hajók a DX kategóriába versenyeznek.

— Mi a különbség a DM a DX és a D 10 között?

— Mindegyiknél mások a megkötések a hajótest hosszára, a vitorla felületére vagy a vízszintes hosszúra vonatkozólag. Mindhárom kategóriában indulunk versenyeken.

— Mi a fontosabb a versenyen: a jó hajó vagy a vitorlák beállítása?

— Mindkettő — mondja Nagy Ferenc. — Az idősebbek rengeteg segítenek a modellek megtervezésénél, elkészítésénél, így kiváló hajóink vannak. Nem titkolnak semmit előtőlünk, és a versenyeken is mindig hasznos tanácsokat adnak.

— Legközelebb mikor indultok versenyen?

— Az idei versenyszezon lezárult — mondja Kucsera Gábor. — Jövő tavasszal, ha jói tudom áprilisban, lesz újra versenyünk. Es készülünk az országos bajnokságra, ahol a felnőttek között is szeretnénk sikeresen szerepelni.

Nógrádi Gábor

OLIMPIAI TOTÓ

Az olimpiai totó augusztus 15-1 helyes megfejtése a következő: 2, X, 2, X, X, 2, X, 2, X, 2, illetve X, 2, 2, X.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a 11-es kérdés félreértésekre adott lehetőséget, mivel a Melbourne-i olimpián a csapat készítő gyakorlatával bajnokságot nyert. Így Keleti Agnes négy olimpiai éremmel tért haza. Ezért helyes válaszként fogadtuk el azokat is, akik az 1-eset tippelték.

A helyes megfejtők közül könyvjutalomban részesült: Szegvári József (Pécs, 39-es dandár u. 9/a), Bartha József (Pécs Páfrány u. 13/b.), László Tünde (Ifjúság u. 7/b.), Kopeczyk Tamás, (Pécs Hunyadi u. 35.), Bosznay Pál (Pécs Eva u. 7.).

Mindkét forduló nyertesét könyvjutalmukat postán megkapták. Köszönjük, hogy játszottátok velünk.

A munkahelyi olimpia jegyében

Az első félév után, a második félév előtt

A félév befejezése határára a feladatok elvégzésében. Így van ez a sportban is. Mint ismeretes, január 1-vel beindult a Munkahelyi olimpiai mozgalom a vállalatnál, amely új feladatokat, versenyformákat hozott. Vegyük sorra a sportágakat, lássuk mi valósult meg, mi az amíg elmaradt, vagy rossz volt, mit kell tenni a hibák kijavításáért, milyen feladatok, rendezvénysorozatok várnak a sportbizottságra a II. félévben.

A vállalati versenynaptár programja elsőként a sakkot szolgáltatta asztalhoz, Tíz csapat részvételével kezdődött az 1980. évi küzdelemsorozat a PMSC sakktermében. Kádár Gábor mester személyében biztosított a bajnokság és a különböző versenyek zavartalan rendezése, amihez nagymértékben hozzájárult, az együttesek sportszerűsége is. A feltételek adottak, így kellemes környezetben, jól felszerelt teremben játszhatnak csapataink a bajnoki pontokért az őszi időnyben.

A legnehezebb helyzetben — már évek óta — az asztaliteniszek van. Harminc csapat részére midősze két asztal van. Nem asztaliányról van szó — az van — nincs terem, nincs olyan helyiség, amelyet versenyzőink magukénak érezhetnének, ahol biztosítani lehetne a

bajnokság zavartalan rendezését. Ennek ellenére folyik a bajnoki pontokért a küzdelem, még akkor is, ha néha-néha nehézségekkel kell szembenéznünk.

Labdarúgók márciusban léptek pályára, a fiataloknál 12, a 35 éven felüliekénél 5 csapat kezdte meg az ez évi küzdelmeket a bajnoki pontokért. A PMSC sporttelep átépítése miatt a mérkőzéseket át kellett tenni a nagy salakos pályára, amelytől eleinte idegenkedtek a csapatok, de napjainkban már megszokottá vált számukra. A feltételek adottak, a csapatok ez évben is új szerepet kaptak, a játékszínvonal és a küzdeni akarás jó, de egyes csapatok sportszerűsége kifogásolható.

Örömmel állapítható meg, hogy a két csoportban játszó csapatok nem sörmecsekét játszanak hétről hétre, hanem igazi tétre menő színvonalas

küzdelmeket vívnak a pontokért.

A lövész csapataink ezúttal is nagy kedvvel, jó hozzáállással veszik fel a küzdelmeket az Ércbányász Kupa versenyén. A fordulókat más-más üzemi lőtéren rendezik meg. Az idej tapasztalatok szerint bevált ez a forma, versenyzők megnyugodtak és ez tükröződik az eredményeiken is.

A tekézőknél továbbra is tart a „válság”. Valahogy nincs sinen ez a bajnokság, a sportbizottságnak jobban oda kell figyelnie, hogy mi történik Szentlőrincen. Reméljük még ebben az évben rendeződnek az ügyek és ott is zökkenőmentessé válik a bányászok bajnoksága.

A gyermek- és asszonytornát ezúttal is sokan látogatják, szívesen töltik és szentelik szabad idejüket a sportnak. Októberben a népszerű sportág újra indul és reméljük, hogy még többen keresik fej a tornatermet. Befejezéséig megállapítható, hogy a sportbizottság a versenykiírásnak, a kitűzött feladatoknak megfelelően szervezte, irányította a vállalati sportmozgalmat, és tesz eleget a II. félévben rá váró célok megvalósításában is.

K. M.

Személyi hírek

Nyugdíjba ment: Gál Gyula lakatos (II. sz. bányauzem), Csoma Dezsőné takarítónő (II. sz. bányauzem), Móczár Andor csatlós (II. sz. bányauzem), Kiss Pál portás (II. sz. bányauzem), Jáhn Vilmos túrómester (II. sz. bányauzem), Jóni Zsigmond esillés (III. sz. bányauzem), Horváth Tibor villanszerelő (IV. sz. bányauzem), Vastag Ferenc akkumulátortöltő (IV. sz. bányauzem), Szabó János betanított munkás (ÉDÜ), Láng János mozdonyvezető (Szolgáltató üzem), Maraton József fürdőkezelő (Szolgáltató üzem), Varga Gyula gépkocsivezető (Szolgáltató üzem).

Meghalt: Demo István fürdőkezelő (II. sz. bányauzem), Mike József lakatos (ÉDÜ).

Labdarúgás

Hosszantartó nyári szünet után újra pályára léptek a csapatok. A XV. forduló nem hozott változást az elmezőnyben. Négy csapat továbbra is szorosan felzárkózva követi egymást a tabellán. A III. üzemi vezetnek egy ponttal a Szolgáltató „B” előtt, őket követi a 24 pontos IV. üzem és a 23 pontos Kutató-mélyfűrő. Ezután nagy szakadék következik a közepmezőny vezető PMSC és az élen levők között. Itt a csapatok már csak „helyosztó” mérkőzéseket játszanak. Ez viszont nem zárja ki, hogy az élvonalos biztosra mehetnek ellenük a pályán. Néha a „kis csapatok” törnek borsot a nagyok orra alá, és ez igen kellemetlen az egyik és siker a másik számára. A bajnokság koránt sincs lefutva mint volt az előző években, nagyon valószínű, hogy az utolsó fordulóig kiegyezett küzdelmes csatákat láthatunk.

Sajnos sportszerűtlenségek ezúttal is előfordultak. Kezdeztől azzal, hogy a PMSC együttese távolmaradt a mérkőzéstől. Másnap a 35 éven felüliek bajnokságán szintén a PMSC és a IV. üzem öregfiúk csapata maradt távol... Reméljük ez volt az utolsó eset.

Bajnokság állása:
1. III. üzem 26 pont, 2. Szolgáltató „B” 25, 3. IV. üzem 24, 4. Kutató-mélyfűrő 23, 5. PMSC 15, 6. II. üzem 13, 7. Szolgáltató „A” 11, 8. Anyagosztály 11, 9. Építők 9, 10. ÉDÜ 9, 11. Kís.-kut. 7, 12. Klub 5 pont.

35 éven felüliek:
1. II. üzem 14 pont, 2. PMSC 7, 3. Szolgáltató 6, 4. III. üzem 5, 5. IV. üzem 2 pont.

Kovács Miklós

„EDZETT IFJUSÁGÉRT AZ EDZETT IFJUSÁGNAK”

E szavakkal kezdődött a Vörös Fenye turistaház vendégkönyvébe írt sorai a Központ KISZ-alapszervezet fiataljainak, akik emlékeztetést három napot töltöttek a Mecsek hegység e csodálatos részén.

A megérkezés után mindenki aktívan részt vett a körlet rendezésében, és utána már kezdődött a vegyescsapat focimérkőzés. Mire eldőlt, hogy kik a jobb, a halászlé illata már betöltötte a kis erdei tisztást. A következő nap nagy eseményre a Máré vár kiránculása volt. Hosszú erdei ösvényeken kanyargott az út. A turistajelzők színes kereszteteket, háromszögeket jeleztek, de a várhoz sajnos nem tártunk. Így a túra a vár megtekintése nélkül zárult.

Az utolsó nap tollaslabda-bajnokságot rendeztünk, majd készülődtünk a hazautazáshoz a terepjáró autóval, amely nélkül nem tudunk volna megbirkózni a vendégmarasztaló sárral. Bebizonyosodott, hogy a KISZ-vezetőség jól döntött, amikor elhatározta, hogy az „Edzett Ifjúságért, az ifjúságnak kell tennie, hogy azzá váljék. E túra igazolta, hogy kezdeményezőközség és mi magunk kellünk hozzá.”
Komáromi István

R. G.

Verőfényes idő, tikasztó meleg, emelkedett hangulat... és néha lesújtó eredmények (magyar szemszögből). Rövid jellemzéseként, ha krónikába illene, ennyi lenne a 7 nap moszkvai mérlege. Majdnem kétnapos vonatkozás után „felnapszolvva”, óriási becsúszással, magyaros lendülettel érkezünk meg életünk első olimpiájára, természetesen mint nézők,

örülhettünk volna átúto magyar sikereknek.

Csodálatos versenyeknek voltunk szemtanúi, együtt tudtunk örülni a lengyelakkal, NDK-sokkal, amikor elismerésre méltó eredményeket értek el. Megcsodáltuk Moszkvát, a szervezést, lebonyolítást, amit úgy hiszem a tévé képernyő előtt is le lehetett mérni. Moszkva mindent megtett azért, hogy a világsportolói soha ne fe-

MÉV-autósok sikere Kaposváron

ATI Kupa néven alkotmányunk tiszteletére országos meghívásos ügyességi versenyt rendezett a Kaposvári ATI és autókлуб, melyre egyéni és csapat nevezést is elfogadtak. A technikás, gyors versenypályán 80 egyéni versenyző és 12 csapat mérte össze tudását. A pálya nehézségét az oldalára dönt „Felboríthatatlan” trabant bizonyította.

A MEV dolgozói „MEV Slalom Klub” néven a csapatversenyre is beadták nevezésüket. A húzott rajtszámok alapján 4-es számmal, szemerkélő esetben Rostás Gábor rajtolt el a nyálkás pályán, biztonsági autózással teljesített ideje sokáig a géposztálya legjobbjá volt. A verseny végére a 4. helyre esett vissza. 38-as rajtszámmal — már száraz pályán — Weidinger János rajtolt és mintaszerű autózással 10 másodperccel biztosan nyerte az 1500 cm³-esek versenyét. 52. rajtszámmal Nagy Zsombor mindent bemutatott, amit az autózásról mesterfokon tudni illik: a rallye Ladákat megelőzve első helyet szerzett.

A MEV csapata végső soron biztosan szerepte meg az első helyet a minősített versenyzőket felvonulató AFTI és kaposvári csapatok előtt, újabb bizonyítékát szolgáltatva annak, hogy vállalatunkon belül érdemes lenne az alapfokú autósporttal szervezeten foglalkozni, akár slalom klub formájában is. E gondolat létjogosultságát bizonyítja a tavaszi harci túra és a Szolgáltató üzemmel rendezett versenyek tömegmozgató ereje és sikere, valamint az eddig nem ismeretett autósport eredmények, melyeket MEV-dolgozók szervezeten formában különböző versenyeken értek el.

R. G.

Moszkva '80

szurkolók. Nagyon vártuk már a forró légkört, az olimpiai hangulatot, melyet az első sportverseny színhelyén, a Lenin stadionban meg is találtunk. Lenyűgöző élmény volt az egyes nemzetek egyentrikóba öltözött fiataljainak látványa, együttes buzdítása és a zászlóerdők színpompája.

A hangulatot fokozta, hogy érkezésünk napján már öt aranyéremmel rendelkezünk és vártuk a kecsgetető folytatást. Sajnos ezen a napon is, és a későbbiek során is családias ért bennünket. Németh Mikitől és Paragi Feritől valami nagyon nagy dolgot vártunk, a legszebbet, legcsodálatosabbat, azt, hogy a magyar zászló magasan lobogjon és örömkönnyeink mellett énekelhessük el himnuszunkat.

De ilyen a sport, ilyen a szerencse, nekünk nem sikerült olyan versenyen részt vennünk, ahol igazán

lejtsek el, hogy itt volt a XXII. nyári olimpia.

Kis családottságot talán csak az utcai, hétköznapi hangulat okozott. Nem egészen így képzeljük az olimpiai hangulatot, légkört.

■lyenkor veszi észre az ember, hogy egymástól távol élő emberek milyen önfeledten képesek napokat egymás mellett tölteni, legyen az akár spányol, dán vagy éppen csörgedezzen ereiben indián vér. Egy nyugodt légkörben lebonyolított olimpia közelebb hozza egymáshoz a nemzeteket és a béke és barátság elmélyítését szolgálja, ezt mindenhol érezni lehetett. Az egészséges versenyzés, a népek egymás iránti barátsága, a hangulat, a látványosság mind fejlethetetlen élményekké, emlékeké váltak. Szép volt, csodálatos volt! Köszönjük neked Moszkva! Herr József